

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Den Sørgmuntre Barber (Jens Locher, DK, 1927)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1878/b (pdf: p. 2–58)

Ns 1878/c (pdf: p. 59–61)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

"DEN SØRGMUNTRE BARBER"

Filmsfarce i 4 Akter
af
JENS LOCHER.

Personerne:

Adam Kummersen, Barber
Frk. Fagerberg, hans Husholderske
Christian, Lærling hos Kummersen
Eva, en lille Pige
Evas Plejemoder
Værten
Unge Berg, hans Nevø
En ung Pige
Hendes Tante
En ung Mand
En fin ældre Herre
5 Madammer
Overbetjenten
Overbetjentens Kone
5 Dreng
Et Spædbarn
En fuld Mand i Kjole og Hvidt
2 Politibetjente

1. Akt.

Tekst: I den store By levede der en glad lille Pige, der hverken havde Far eller Mor.

Bill. Man ser Eva, klædt som en jævn Pige af Folket, komme ud af et Hus i en Forstadsgyde, hun danser ned gennem Gaden. Misser med Øjnene mod Solen.

Tekst: Eva havde kun een rigtig god Ven, og det var Solen.

Bill. Eva vinker henrykt til Solen.

Tekst: Og den kunde ogsaa godt lide hende.

Bill. Man ser Solen, og der ligesom anes et Ansigt i den. Ansigtet smiler en ganske lille Smule.

Bill. Eva ses i Nærbillede missende med Øjnene mod Solen. Hendes Ansigt ligger dog halvt i Skygge, men pludselig belyses det af Solens hele Styrke. Hun ler glad mod Solen og knipser ad den med Fingrene.

Tekst: Evas Plejemor var ikke nær saa straalende et Syn.

Bill. Nær. Man ser Plejemoderens Hoved. En simpel Kone med et ubehageligt Udtryk.

Bill. Eva vandrer hen ad Gaden. Hun kommer forbi nogle mindre Børn, der hinker "Paradis". Hun hinker med dem, men jages bort.

Bill. Et Sted i Bredgade. Eva ses paa Vej til Langelinie.

Tekst: Eva havde en ihærdig Beundrer, som hun ikke satte Pris paa.

Bill. Den unge Berg. En elegant ung Laban ses forlade sin Faders Villa "Villa Hortensia".

Bill. Berg ses ogsaa i Bredgade.

Bill. Eva er nu paa Langelinie, hvor der sidder en Mand og fisker. Da hun kommer hen til ham, haler han netop en lille Torsk op. Eva bliver rørt over den fangne Torsk og bebrejder Manden, at han har fanget den. Manden viser hende af. Eva siger derpaa.

Tekst: "Hvor kan De nænne at gøre saadan en sød lille Torsk Fortrød. Har De ingen Familiefølelse?"

Bill. Manden, der nu har faaet Torsken af Krogen bliver vred og skælder hende ud. Eva lader pludselig, som om hun ser en Flyvemaskine i Luften over sig og siger:

Tekst: "Se Flyvemaskinen!"

Bill. Manden ser op, men i det samme snapper Eva Torsken, smider den ud i Vandet og løber sin Vej under Mandens Forbandelser.

Bill. Et andet Sted paa Langelinie. Berg møder Eva. Hilser paa hende og vil følges med hende. Eva viser ham af. Berg vil have hende under Armen, men Eva vil ikke. Han byder hende Chokolade, men hun vil ikke have noget. Til sidst bliver Berg vred og siger:

Tekst: "Det nytter ikke, du stritter imod, jeg er altfor forelsket i dig til at slippe dig."

Bill. Eva slaar en høj Latter op. Han trænger stadig paa, og vil følges med hende. En meget fin ældre Mand kommer gaaende. Da de omtrent er ud for ham, gør Berg igen Tilnærmelser, hvorpaa Eva pludselig skruer sig op i Fornemhed, standser den fine Herre og

siger:

Tekst: "Jeg er Komtesse Fritze von Maagenstjert, vil De ikke beskytte mig mod den Herre?"

Bill. Den ældre Herre bliver imponeret og føler sig straks som Ridder. Han overfuser Berg og faar ham til at fjerne sig. Herren hilser derpaa ærbødigt paa Eva, der takker ham meget fornemt. Herren siger:

Tekst: "Tør jeg bede Dem hilse Deres højtærede Herr Fader."

Bill. Eva rækker ham sin Haand, som han kysser, og hun svarer:

Tekst: "Tak, det skal jeg, jeg kender ham ikke!"

Bill. Eva svanser meget fornemt bort, medens Herren ser maa-bende efter hende. Berg staar paa Afstand og truer ad hende, men Eva ler af ham. Berg gaar ind mod Eyen. Eva fortsætter sin Tur ud ad Langelinie.

Bill. Nær. Berg truer ad hende og siger:

Tekst: "Vent blot, jeg ved nok, hvordan jeg skal ordne den Historie."

Bill. Han gaar ind mod Eyen.

Bill. Eva nærmer sig en Bænk, hvor der sidde et meget ungt Par. To søde og elegante unge Mennesker, der gør Indtryk af at være forelskede i hinanden. De sidder dog yderst ærbart.

Bill. Eva sætter sig paa Bænken hos dem. De bliver generte og flytter fra hinanden.

Nærbill. Den unge Mand er i sin Angst for at man skal tro, at der er noget mellem ham og den unge Pige, flyttet helt hen til Eva. Hun giver ham nu et lille Puf hen mod den unge Pige. Han bliver først fornærmet, da han tror, det er en Tilnærmelse, men da Eva puffer igen og med et Smil antyder, at han skal rykke nærmere til Pigen, gør han det med et taknemmeligt lille Nik.

Bill. Det unge Par sidder nu atter ind til hinanden.

Bill. Den unge Piges Tante kommer. Hun opdager Parret og iler harmfuld til Gerningsstedet.

Bill. Den unge Pige paa Bænken opdager den sig nærmende Fæse og siger:

Tekst: "Gud, der er Tante!"

Bill. Parret farer fra hinanden, men Tanten er over dem. Hun skælder den unge Mand, der meget pønt søger at præsentrere sig og forklare sig, Bælgen fuld. Den unge Pige faar ogsaa sin Omgang og giver sig til at græde. Tanten viser den unge Mand bort og gaar med Pigen, der ser længselsfuldt efter den unge Mand, der bliver staaende hos Eva.

Bill. Den unge Mand staar sørgmodig og siger:

Tekst: "Hendes Tante giver aldrig sit Minde til vor Forening!"

Bill. Eva søger at opmuntre ham og svarer:

Tekst: "Saa stik af med hinanden. Nu til Dags har de Gæmle ikke noget at sige!"

Bill. Han protesterer stærkt mod Tanken. Siger bevøget Eva Farvel og gaar. Eva ser efter ham, ryster paa Hovedet og begiver sig selv paa Hjemvejen.

Bill. Eva ses nu paa Hjemvejen.

Bill. Eva ses i den fattige Gade, hun begyndte i. Pludselig hører hun, der raabes paa hende, og hun ser i Vejret.

Nærbill. Plejemoderen ligger ud af et Vindue paa femte Sal. Ruden, der er knaldet, holdes sammen med Klisterpapir. Hun raaber:

Tekst: "Kom straks op!"

Bill. Eva standser, ser op og svarer:

Tekst: "Hva' æ' der?"

Bill. Plejemoderen gestikulerer rasende i Vinduet og kalder igen.

Bill. Eva staar nede paa Gaden og raaber op.

Tekst: "Har vi faaet Elevator, siden jeg gik hjemmefra?"

Bill. Plejemoderen svarer rasende igen. Truer ad hende og smækker Vinduet i med et Knald, saa en Del af Ruden, der i Forvejen var i Stykker, falder ud. Endnu mere rasende aabner hun Vinduet igen og raaber ned:

Tekst: "Saa du slaar oven i Købet Ruderne i Stykker, ja vent bare."

Bill. Eva staar raadvild nede paa Gaden. Ser spørgende op paa Solen og peger med Tommeltotten op mod Moderen.

Bill. Solen ses igen. Det Ansigt, man lige kan ane, nikker bejaende.

Bill. Eva har forstaaet Beskeden. Vinker Farvel til Solen og gaar modfalden ind af Gadedøren.

Tekst: Eva var Husets Skræk - og ikke helt uden Grund.

Bill. Eva ses passere Stuen. I Forbifarten trykker hun paa de elektriske Klokker ind til Beboerne.

Bill. Eva ses passere første Sal, ligeledes ringende Beboerne op.

Bill. Eva ses paa anden Sal. Nu er hun træt af Trapperne. Hun ringer ogsaa her.

Bill. Eva paa tredje Sal. Yderlig udmattet. Hun ringer ogsaa paa her.

Bill. Eva paa fjerde Sal. Hun puster umaadeligt og sætter sig til Hvile. Pludselig hører hun en foruroligende Larm nedefra. Hun rejser sig og kigger ned gennem det aabne Hul mellem Rækværkerne.

Bill. optaget ovenfra i dette Hul. Man ser vrede Madammer i alle Husets Etager true op mod hende.

Bill. Eva forfærdes ved Synet og farer op af de sidste Trapper.

Bill. Eva standser foran sin Plejemoders Dør. Ringer først paa hos Naboen, og derpaa hos Plejemoderen. Da det varer lidt, før Moderen kommer, gennemlever hun alle Angstens Kvaler, for at Madammen paa den anden Side skal lukke op først. Moderen er dog den første til at aabne, og Eva smutter hastigt ind.

Bill. Plejemoderens Køkken. Eva kommer baglæns ind, fulgt af Plejemoderen, der er ophidset. Hun viser rasende paa den knaldede Rude, og langer pludselig en Lussing ud. Eva, der kender denne Form for Krigsførelse, har lært sig et Trick med lynsnart at synke i Knæ, saa hun næsten sidder ned og derved opnaar, at Lussingen gaar over Hovedet.

Tekst: "Kan du komme ind i Stuen med dig, der er en fin Herre, der vil tale med dig."

Bill. Eva overraskes ved Nyheden og vil ikke ind i Stuen, men Plejemoderen puffer hende ud af Køkkenet.

Bill. Plejemoderens Stue. Unge Berg sidder i en Lænestol, rejser sig op, da Eva og Moderen kommer ind. Eva siger:

Tekst: "Er det bare ham? Du sagde jo, det var en fin Herre!"

Bill. Plejemoderen sender hende et rasende Blik, men Eva er stadig

meget reserveret. Berg hilser venligt paa hende. Plejemoderen siger:

Tekst: "Ja, min elskede lille Pige, Herr Berg siger, at han er meget forelsket i dig..."

Bill: Eva ses svare:

Tekst: "Det er noget, han har det med."

Bill. Plejemoderen sender hende et truende Blik og løfter Haanden for at tage en Tjavs Haar væk fra sit Ansigt. Eva tror, hun vil give hende en Lussing og gør sin lynsnare Knæbøjning som før. Plejemoderen siger:

Tekst: "Herr Berg vil ringforlove sig med dig."

Bill. Berg udvikler sine reelle Hensigter. Eva svarer:

Tekst: "Vil han ogsaa gifte sig med mig?"

Bill. Spørgsmaalet virker lidt generende paa Herr Berg, men han tager sig sammen og forsikrer videre og siger:

Tekst: "Jeg kan desværre ikke gifte mig uden min Families Samtykke."

Bill. Eva ses svare:

Tekst: "Men forlove sig kan man naturligvis altid!"

Bill. Nu griber Plejemoderen ind i Samtalen, roser Herr Berg og siger:

Tekst: "For en fattig Pige som dig, der hverken har Far eller Mor, vil det være en stor Lykke med saadan en Forlovelse, og mig kan du ikke blive ved med at ligge til Byrde."

Bill. Berg rækker Haanden frem mod Eva. Men hun vil ikke tage den. Moderen tilskynder hende. Tager hendes Haand og vil lægge den i hans. Eva siger trist og stille:

Tekst: "Holder De virkelig af mig?"

Bill. Han svarer:

Tekst: "Jeg elsker dig!"

Bill. Moderen bliver dybt rørt ved denne Forsikring. Snøfter og tør- rer sig i sit Forklæde efter først at have ledt efter sit Lømmetørklæde. Eva giver ham Haanden og siger trist:

Tekst: "Maaske kan jeg ogsaa komme til at holde af Dem."

Bill. Han drager hende ind til sig og kysser hende. Hun lader det mod- stræbende ske. Moderen er vild af Henrykkelse og Bevægelse ved at se det ske og lykønsker Parret, der gaar mod Døren.

Bill: Ude paa Trappegangen. De tre kommer ud. Eva skeler lidt angste- ligt til Nabdøren, som hun ringede paa før. Plejemoderen tager rør- strømsk Afsked med Parret, der skal gaa en Tur, og idet de er ved at gaa,

stikker Berg Plejemoderen en Pengeseddel i Haanden, Eva ser det. Forfærdes og bliver rasende, Siger:

Tekst: "Hvad var det?"

Bill. Plejemoderen bliver urolig, skjuler Haanden under Forklædet og lader som ingen Ting. Eva trækker hendes Haand frem, og aabner den, saa man ser Pengesedlen. Hun slaar til Haanden, saa Sedlen flyver og langer Berg en Lussing, hvorpaa hun styrter ned ad Trappen. Plejemoderen og Berg bliver rasende og vil fange hende, men Eva styrter ned ad Trappen.

Bill. Fjerde Sal. 2 Madammer har Entredøren paa Klem og er klar til at fare ud. Eva kommer løbende, men da de vil fange hende, sætter hun sig paa Gelænderet og kurer fra dem. Berg kommer styrtende, er ved at vælte over Madammerne, og skældes Huden fuld af dem. Han løber videre efter Eva.

Bill. Tredje Sal. En Madam med en Tæppebanker staar og taler med Madammen fra den anden Side. De rakker ned paa Eva. Eva kommer susende paa Gelænderet med Berg i Hælene. Konen med Tæppebankeren langer ud efter Eva, men rammer ikke hende, der suser forbi, men derimod Berg.

Bill. Anden Sal. Atter en Madam. Hun holder en Gulvklud i Haanden. Eva kommer susende, snapper i Farten Gulvkluden og suser videre. Berg efter og faar Vrøvl med Konen.

Bill. Man ser Konerne fra tredje Sal gennem Hullet mellem Gelænderne raabe ned til en Kone paa første Sal.

Bill. Første Sal. En Kone dernede hører Madammens Raab oppefra og gør sig klar til at stoppe Eva paa Gelænderet. Eva kommer kurende. Madammen stopper hende, men Eva giver hende den vaade Gulvklud over Hovedet og løber videre. Berg efter. Vrøvl med Konen, som tørrer ham i Ansigtet med Kluden.

Bill. Stuen. Eva kommer løbende. Opdager, at hun har Forspring. Da der ingen Madammer er paa denne Afsats, ringer hun paa de to Døre og løber ud paa Gaden. Berg kommer. Begge Døre aabnes brat, og to store Mænd farer ud og klør ham.

Bill. Paa Gaden. Eva kommer løbende ud af Huset. Berg fortumlet og forslaaet bagefter.

Bill. Nærbill. Plejemoderen ses at rase i sit Køkkenvindue og kaster Sæbe, Skruppe og andre Ting ned efter Eva i sin Vrede.

Bill. Gaden. Tingene rammer ikke Eva, men Berg faar Skruppen i Hovedet. Eva vender sig om og raaber op mod Plejemoderen.

Tekst: "Farvel, Farvel! Jeg kommer aldrig hjem mere!"

Bill. Plejemoderen truer.

Bill. Eva vinker, sender Solen et hastigt og spørgende Blik.

Bill. Ansigtet, der anes i Solen, nikker samtykkende.

Bill. Eva løber videre, forfulgt af Berg. Ned af en Sidegade. Han efter.

Tekst: I Nærheden boede Adam Kummersen, der kaldtes "den sørgmuntre Barber", fordi hans Sindstilstand ustandselig skiftede. Snart var ^{han} glad og snart sørgmodig...

Bill: Man ser Barberen i Nærbillede. Han sidder i sin Barberstue og sliber sin Kniv.

Tekst: Hans Lærling hed Christian, men Mester kaldte ham "Snotsky" paa Grund af hans bolchevistiske Anskuelser.

Bill: Man ser Hovedet af Snotsky, der er i Færd med at sæbe en Kunde ind.

Bill: Man ser mere af Drengen, der sender sin Mester vrede Blikke, medens han sæber ind.

Nærbill: Drengens Fingre ses køre rundt i den indsåbede Kundes ene Øje.

Bill: Kunden farer op og protesterer. Drengen svarer uforskammet igen og siger:

Tekst: "Generer Sæven, saa luk Kattøjjet!"

Bill: Kunden protesterer, men Mester trækker kun paa Skulderen. Kunden falder til Ro, og lader sig viderebehandle.

Nærbill: Drengen sæber videre ind, men er nu ond paa sit Offer, og lægger stor Kraft i. Kunden gi'r sig, og lukker Øjnene, hver Gang han kommer i Nærheden af dem med Fingrene. Drengen fylder hans Øren med Sæbeskum og faar Held til at faa en Klat ind i Munden. Kunden hvæser og spytter. Drengen griner. Næste Gang, Drengen kommer i Nærheden af Munden, bider Kunden sig fast i hans ene Finger.

Bill: Drengen hyler op og raaber Mesteren til Hjælp, men han trækker bare paa Skulderen. Kunden holder stadig fast i Fingeren. Drengen knalder ham en Lussing, og saa ryger Munden op. Kunden farer rasende hen til Mesteren, nu maa han tage Affære. Mester, der har to Par Brilller paa, tager dem af og stopper dem i Lommen, derpaa griber han Drengen, vender Enden i Vejret paa ham, løfter sin Haand til Slag, stopper og siger:

Tekst: "Og dog!"

Bill: Han lader Armen synke og slipper Drengen. Drengen truer ad ham og siger:

Tekst: "De kan tro, jeg skal hævne mig - naar mine Venner kommer fra Moskva!"

Bill: Kunden, der stadig er sæbet ind i hele Hovedet vil nu selv klø Drengen, men denne forsvarer sig ved at smide Stuens forskellige Genstande efter ham. Da Kunden ikke kan klare sig, siger han:

Tekst: "Det er utrolige Tilstande! Jeg sætter ikke mine Ben her mere!"

Bill: Kunden farer ud af Barberstuen. Mester ryster paa Hovedet og siger:

Tekst: "Det er svært at arbejde en Barberstue op paa den Maade, lille Snotsky."

Bill: Mesters Husholderske, Frk. Fagerberg, en ældre Ungmø, kommer vandrende hen ad Gaden og pudser sig lidt i et Spejl i et Butiksvindue. Hun har en Kurv paa Armen.

Tekst: Kummersens Husholderske, Frk. Fagerberg, havde besluttet at sige Ja, hvis det en Gang skulde ske, at han friede til hende."

Bill: Husholdersken gaar ind i Barberstuen.

Bill: Husholdersken kommer ind. Mester er altid urolig ved Synet. Hun er uhyre venlig mod ham og giver ham hans Frokostpakke. Drengen faar ogsaa en. Hun siger:

Tekst: "De husker nok, Kummersen, at det er i Dag Huslejen skal betales."

Bill: Han har lige med alle Tegn paa Glæde og efter at have iført sig tre Par Brilller - til at holde det yderste Par har Naturen saare apropos skabt en Knast yderst paa Næsen - sat sig til Rette og med alle Tegn paa Forventningens Glæde pakker han ud. Hans Udtryk skifter straks han ser, at Pakken indeholder fire Stykker med det samme.

Tekst: "Fire Stykker forskelligt med det samme paa!"

Bill: Husholdersken er straks over ham. For de Husholdningspenge hun faar, er det ikke muligt at levere finere Mad. Hun siger:

Tekst: "Men naar De kommer hjem Kummersen, skal De faa Dessert - hvis De er rar."

Bill: Et Glimt af Glæde gaar over Mesters Ansigt, men afløses brat af Tanken paa Vanskeligheden ved at være "rar". Han rejser sig og gaar ud af Stuen. Husholdersken indleder nu Underhandlinger med Christian, der nyder sine Klemmer under alle Tegn paa Foragt. Hun sætter en Thermofla-

ske med Kaffe fra sig. Hun siger:

Tekst: "Sig mig Christian, tror du, Mester har Pengene til Huslejen?"

Bill: Christian antyder ved at anbringe sin ene Tommelfinger i Øjet, at det tror han ikke. Husholdersken siger triumferende:

Tekst: "Jeg har dem."

Bill: Christian standser forbavset sin Spisning. Hun siger:

Tekst: "Jeg har 2000 Kroner paa en Sparekassebog!"

Bill: Christian spiser foragteligt videre og svarer:

Tekst: "Kapital er Tyveri!"

- Billede: Hun sætter sig hos ham og er venlig. Stryger ham over Haaret og klapper hans Haand. Han siger foragteligt:
- Tekst: "Lad være med det. Jeg gifter mig alligevel ikke med Dem!!"
- Billede: Hun gaar forarget fra ham, men vender venlig tilbage, indynder sig atter og siger:
- Tekst: "Men hvis du kan hjælpe til, saa Mester gifter mig, er der 100 Kroner til dig!"
- Billede: Christian afviser Forslaget. Hun gentager det og viser ham en 100 Krone Seddel. Endelig vakler han og siger:
- Tekst: "Jeg kunde godt unde Mester at blive gift med Dem!"
- Billede: Hun glæder sig over sin nye Forbundsfælle og siger:
- Tekst: "Naar han staar og savner Pengene til Huslejen, saa tal om de 2000 Kroner!"
- Billede: Drengen svarer:
- Tekst: "Saa vil jeg have to Kroner a Konto!"
- Billede: Hun vil først ikke af med Pengene, men giver ham dog Tokronen. Hun gaar hen til Spejlet.
- Billede: Nær. Hun staar foran Spejlet. Henrykt ved den søde Tanke om Giftermaal pudser hun sig og indtager en forførende Stilling. Fra sin Taske tager hun en Sløjfe og fæster den med en Naal paa det ene Bryst, derpaa vender hun sig mod Christian, som vilde hun sige: Naa, hvad synes du?
- Billede: Christian tager hende kritisk i Øjesyn, peger paa Sløjfen og siger:
- Tekst: "Hvad skal De med Sløjfen? Deltager De i en Altankonkurrence?"
- Billede: Den overstrømmende Kaadhed gaar af Husholdersken, hun er ved at blive rasende, men behersker sig dog, da hun husker paa, at Drengen er hendes Forbundsfælle. I det samme kommer Mester ind i Stuen medførende en lille Snapseflaske og et Glas. Hun er nu venlig mod ham, hvad der gør ham urolig. Hun laver sig til at gaa. Sender Drengen et opmuntrende Blik og Mester et kærligt, standser ved Døren og siger:

- Tekst: "Glem saa ikke Kummersen, at det er Huslejedag!"
- Billede: Hun sejler ud. Mester skutter sig og antyder med et Nik, at Christian skal aabne et Vindue. Christian gør det.
- Billede: Nær. Mester sidder med sin Mad. Naar han ser paa Rugbrødets Tykkelse, som han maaler med sin Tommestok, er han trist, naar han ser paa Snapseflasken, er han glad. Han skænker sig med stor Højtidelighed en Snaps op. Nyder Synet og Lugten. Saa spiser han sine tykke og haarde Klemmer. Naar han er færdig, holder han den skænkede Snaps paa Flasken igen og siger:
- Tekst: "Der blev du li'godt narret Kummersen!"
- Billede: Han stiller Flasken bort. Gaar hen og tager en tom Pilsnerflaske. Fylder den med Vand under Vandhanen og drikker derpaa Indholdet. Derpaa holder han Kaffen op i to Kopper og varmer dem med det revolverlignende elektriske Haartørreapparat. Drengen er nu ogsaa færdig med at spise og siger:
- Tekst: "Har Mester de 100 Krøner til Værten?"
- Billede: Mester nikker tilfreds og tager ned i den ene Vestelomme men finder ikke noget. Han søger derpaa i den anden, men med samme Resultat.
- Tekst: "Hvad er det? Pengesedlen er borte!"
- Billede: Han leder som en rasende i alle sine Lommer, som han krænger. Derpaa i sit Hattefor, men stadig uden Resultat. Christian har imidlertid set ud af Vinduet og siger:
- Tekst: "Der er Værten!"
- Billede: Mester er ulykkelig og leder alle Vegne. Værten kommer, en ældre, velhavende Mand. Mester er uhyre venlig mod ham. Værten siger:
- Tekst: "Det var Lejen!"
- Billede: Kummersen spiller fjøllet og siger:
- Tekst: "Ja, hvad skal vi lege?"
- Billede: Værten retter:

- Tekst: "Huslejen, Kummersen!"
- Billede: Mester leder igen i Lommerne uden at Værten ser det. Derpaa konfererer han med Christian, faar pludselig en stor Idé og siger til Drengen:
- Tekst: "Jeg skal faa ham til at gaa uden Penge!"
- Billede: Christian er tvivlende. Mester siger:
- Tekst: "Jeg gør ham syg!"
- Billede: Han gaar hen til Værten, lader som om han vil betale Pengene. Værten tager sin Kvittering frem. Pludselig siger Mester:
- 114 Tekst: Hør, De ser daarlig ud i Dag!"
- Billede: Værten berøres lidt pinligt af det, men svarer:
- Tekst: "Saa - Jeg fejler ikke noget!"
- Billede: Mester sætter andet og tredje Par Brillor paa Næsen og forfærdes over, hvor syg Værten ser ud. Han tilkalder Christian, der ogsaa forfærdes. Deres Uro begynder at gøre Indtryk paa Værten, der ser sig i Spejlet.
- Billede: Nær. Værten i Spejlet. Man ser, at han virkelig begynder at befinde sig lidt ilde. Han rækker Tungen ud og ser paa den.
- Billede: Mester ser Tungen og henleder straks Christians Opmærksomhed paa Tungen. De falder begge i stor Forfærdelse, og Mester siger:
- Tekst: "Det er den værste Tunge, jeg har set!"
- Billede: Værten føler sig mere og mere daarlig og bliver bekymret. Han føler sin Puls, det gør Mester og Drengen ogsaa. Mester siger:
- Tekst: "Jeg tror, det er det samme, som Petersen døde af i Forgaars!"
- Billede: Værten bliver mere og mere ængstelig. Knapper Frakken om sig og begynder at fryse. Siger ynkeligt:
- Tekst: Kan saadan noget komme saa pludselig?"
- Billede: Mester svarer:
- Tekst: "Meget pludselig. Petersen var rask som en Fisk om Formiddagen, men da han kom hjem om Eftermiddagen var han død!"
- Billede: Værten har nu alle Symptomer paa alle mulige Sygdomme.

Ser sig i Spejlet. Føler til sit Hjerte, sin Mave og Lungerne, og siger:

Tekst: "Tror De ikke, det var bedre, om jeg gik i Seng, jeg føler mig virkelig saa daarlig?"

Billede: Mester finder, at det er det eneste, der er at gøre. Værten pakker sig godt ind og gaar syg og nedbrudt mod Døren, hvor han standses af Mester, der højtideligt trykker hans Haand og siger:

Tekst: "Tak for den Tid, vi har kendt hinanden!"

Billede: Værten bliver rædselsslagen ved Tanken om sin eventuelle snarlige Død og vakler dødssyg ud.

Billede: Værten paa Gaden, han føler sig meget syg og støtter sig til en Gadelygte og hidkalder den nærmeste Betjent, hvem han forklarer Tilfældet. Betjenten gaar ind i en Gadedør. Et Øjeblik efter kommer Ambulancen, og Værten hjælpes meget syg ind i den.

Billede: Mester og Drengen ser ud af Vinduet efter Værten, og Mester siger:

Tekst: "Han kommer sig ikke i de første 14 Dage!"

Billede: Mester sysler med Barbergrejer, og Drengen siger underfundigt:

Tekst: "Mester skulde nu alligevel gifte sig med Frøken Højbye. Hun har Penge!"

Billede: Mester oprøres i sit Inderste. Griber Drengen og giver ham en Endefuld. Drengen raser og protesterer og siger - da det er overstaaet:

Tekst: "Lægger De Haand paa en organiseret, maalbevidst Lærling? Det skal De komme til at fortryde!"

Billede: Drengen raser. Affører sig højtideligt sin hvide Kappe, Kammen bag Øret o.s.v., og da han er klar til at gaa, siger han:

Tekst: "Jeg lægger ned, og der findes ikke den Dreng i Verden, der tager Arbejdet her op!"

Billede: Drengen gaar under alle Tegn paa Haan. Mester trækker paa Skuldren.

Billede: Uden for Barberstuen. Christian kommer ud. Truer og raser mod Kummersen. Han tager en stor Sten for at slynge den ind gennem Ruden. I det samme dukker Betjenten op.

Christian forandrer nu sin Bevægelse, saa det ser ud, som om han spiller Bold med Stenen, Derpaa lader han Stenen falde og lusker bort.

Bill: Man ser Eva løbe ned ad en Gade, forfulgt af Berg, der er lige i Hælene paa hende.

Bill: Man ser Eva i Løb nærme sig Kummersens Barberstue. Forfølgeren er nu lige ved at naa hende, men hun naar lige at redde sig ind i Barberstuen, fulgt af Berg.

Bill: Eva farer ind i Barberstuen, falder Mester om Halsen og raaber:

Tekst: "Hjælp mig, hjælp mig mod den modbydelige Fyr!"

Bill: Berg vil tage fat i hende, men Mester, der vaagner til Daad, stiller sig imellem og spørger:

Tekst: Hvem har jeg den Ære at passiare med?"

Bill: Berg svarer:

Tekst: "Mit Navn er Alfons Berg."

Bill: Mester spørger:

Tekst: "Alfons! Undskyld, er det Navn eller Stilling?"

Bill: Berg bliver rasende og kæfter fornærmet op. Eva morer sig dejligt og haaner ham. Berg siger:

Tekst: "Jeg er hendes Forlovede! Hendes Mor har bedt mig bringe hende hjem."

Bill: Eva protesterer og svarer:

Tekst: "Det er Løgn. Han har villet købe mig af min Stedmoder. Jeg vil ikke hjem til hende!"

Bill: Mester tager sig stærkt sammen, staar beskyttende med Armen om Pigen og peger med den anden mod Døren. Berg truer af ham og siger:

Tekst: "Jeg kender Dem godt, Herr Kummersen, det er Dem, der altid snyder min Onkel for Huslejen."

Bill: Ved disse Ord vokser Kummersens Harmen sig stor. Han forklarer Herr Berg, at han er en haderlig Mand og siger:

Tekst: "Jeg snyder aldrig nogen. Jeg er en haderlig Mand, der ~~aldrig~~ altid har skyldt enhver sit!"

Bill: Mester viser ham nu atter Døren, og da den anden ikke vil gaa, affører Mester sig Brillerne, tager det elektriske Tørreapparat og holder det truende op for Næsen af Berg, der nu endelig retirerer ud af Butikken. Da denne Sejr er vundet, vender Mester glædesstraalende tilbage til den beundrende Eva, der af Glæde giver ham et Smækkys, hvad der gør Mester meget genert og faar

ham til at tørre sig om Munden, først med Haanden, derpaa med den hvide Kittel. Han arbejder sig nu op til en betydelig Vrede mod Eva, der helt mister Humøret og langsomt nærmer sig Døren for at gaa igen og siger:

Tekst: "Her kan jeg vel altsaa heller ikke være?"

Bill: Mester er stadig vred og svarer:

Tekst: "Nej, her er ikke Plads for en Pige, der kysser!"

Bill: Eva er meget nedslaaet, men tager sin Beslutning om at gaa. Gaar hen og giver Kummersen Haanden til Tak og Farvel. Han tager den, og hun gaar langsomt mod Døren.

Nærbill: Kummersens Ansigt. Hans Stemning skifter. Vreden forsvinder og bliver til Glæde og Medlidenhed, og han siger:

Tekst: "Og dog - "

Bill: Eva vender sig glad i Døren og ser spørgende paa ham. Mester nikker, at hun kan blive. Mester siger straalende af Glæde over Ideen:

Tekst: "Du kan være min nye Lærling og bo hjemme hos mig!"

Bill: Eva bliver henrykt og vil atter fare ham om Halsen, men standser i sidste Øjeblik. Mesters Stemning skifter nu, og han bliver betænkelig ved det Skridt, han har gjort.

Nærbill: Man ser hans stramme Husholderskes Hoved. Hun ser truende ud.

Bill: Mester ryster paa Hovedet og siger:

Tekst: "Jeg tør ikke for min Husholderske. Havde du bare været en Dreng!"

Bill: Eva bliver trist over at høre det, men faar en Idé og siger:

Tekst: "Men jeg kan meget nemt blive en Dreng!" / 14

Bill: Mester ser tvivlende ud, men Eva er meget optimistisk. Paa en Knage paa Væggen hænger noget af den bortløbne Christians Tøj. Hun spørger, om hun maa tage det, og Mester svarer:

Tekst: "Værsaagod. Det er noget, jeg købte til min sidste Lærling."

Bill: Eva tager Tøjet, vinker Farvel og smutter ind i Stuen ved Siden af. Mester gaar uroligt op og ned af Gulvet og har store Betænkeligheder. Man ser paa ham, at han har besluttet at smide Pigen ud igen.

Nærbill: Han standser og mindes pludselig Kysset. Tørrer sig en Smule om Munden, hans Ansigt straalere af Godhed og Mildhed og han siger:

Tekst: "Og dog - "

Bill: Eva kommer nu ind klædt som Dreng og viser sig frem.

Mester er forbavset over det gode Resultat. Eva nejer og siger:

Tekst: "Er Mester tilfreds med sin nye Lærling?"

Bill: Mester er henrykt, men hans Stemning slaar atter en Gang over i Betænkelighed og han siger:

Tekst: "Bare nu Fagerberg ikke opdager, du er en Pige!"

Ende paa 1ste Akt.

U
4

A n d e n A k t .

Tekst: Ved Lukketid.

Billede: Kummersen og Eva (i Drengedragt) kommer ud af Barberstuen. Han laaser den af, tager hende i Haanden og gaar ned af Gaden.

Billede: Nær. Barberdrengen Christians Hoved ses pludselig komme ud af en Port, hvor han har staaet paa Lur. Han truer ad Parret, og sværger Hævn med oprakte Fingre.

Tekst: Kummersen var "Selvbygger" og boede i en Kolonihave i Byens Udkant.

Billede: Parret ses nærme sig Indgangen til en Kolonihave-Koloni, de gaar ind.

Billede: De passerer mellem Haverne og standser ved Indgangen til en Have. Over Laagen staar der malet "Villa Fredens Minde". Naboen, Overbetjent Madsen, staar i sin Have med Piben i Munden og hilser paa Kummersen. Han spørger hvem Drengen er. Mester svarer:

Tekst: "Det er min nye Lærling, den anden er løbet sin Vej."

Billede: Overbetjenten giver Eva Haanden, og hun nejer, men tager sig straks i det og bukker kejtet. Hun og Mester gaar op mod Huset, der er en Blanding af et Lysthus og et lille grundmuret Hus.

Billede: Foran Døren standser Kummersen betuttet. Han ser paa Eva, ryster paa Hovedet og siger:

Tekst: "Bare den nu gaar."

Billede: Mester skyder Hjertet op i Brystet og lukker sig ind.

Billede: Mesters Stue. Husholdersken sidder og stopper Strømper. Middagsbordet er dækket. Kummersen kommer ind med Eva og sørger for, at hun bukker pænt. Husholdersken standser midt i Stopperiet og spørger forfærdet, hvem Drengen er. Mester forklarer:

Tekst: "Det er en Dreng, der er kommet tilløbende!"

Billede: Husholdersken er ikke tilfreds med den Forklaring, men tager "Drengen" nærmere i Øjesyn. Eva søger at opføre sig saa drengt, som vel muligt. Mester, der følger Undersøgelsen med Uro siger:

Tekst: "Christian er stukket af. Dette her er Christian II."

Billede: Man kan se, at Husholderskens Mistro er vakt, og hun ser blandt andet den nye Christian efter i Nakken.

Billede: Nær. Evas Nakke, der jo er drengeklippet.

Billede: Mester følger med Uro denne Undersøgelse og siger:

Tekst: "Dreng og Piger er jo nu helt ens i Nakken."

Billede: Husholdersken indstiller sine Undersøgelser og gaar ud af Stuen. Mester maner Eva til at passe paa, for Husholdersken har Mistanke.

Billede: Husholdersken kommer ind med et dampende Fad Vandgrød. De sætter sig om Bordet og spiser.

Billede: Da Grøden er spist, tager Fagerberg af Bordet. Mester siger:

Tekst: "Var der ikke noget om, at vi skulde have Dessert i Dag?"

Billede: Husholdersken svarer arrigt:

Tekst: "Jo, De kan tro, De skal have Dessert Kummersen. Nu skal jeg hente den."

Billede: Hun gaar ud i Køkkenet. Kummersen glæder sig til Desserten og henter nævenyttigt tre smaa Tallerkener, som han deler om. Da han har gjort det, synes han, de er for smaa og deler tre andre om, der er større. Begge ser spændt mod Døren, da Husholdersken kommer ind - med en Kogebog i Haanden. Skuffelsen breder sig over Mesters Ansigt. Husholdersken tager Plads ved Bordet og begynder at læse en Dessert højt:

Tekst: Trykt som en Kogebog.

Blommekage:

Seks Æggeblommer røres med 25 Kvint Melis og $\frac{1}{2}$ Pot Fløde tilsettes under Omrøringen. Massen hældes over Blommer,

der først skaldes og befries for Stenene. Serveres i Omeletfad kold eller varm

Billede: Mester følger Oplæsningen nøje og ligesom smager det hele, siger:

Tekst: "Jeg vil have min varm!"

Billede: Husholdersken ser misbilligende paa ham og læser videre.

Tekst: Man kan nøjes med 3 Æg, piske Blommerne med Sukker og 2 Teskefulde Maizenamel

Billede: Nær. Mester, der følger Oplæsningen:

Tekst: "Vi laver den med seks Æg!"

Billede: Husholdersken protesterer. Altid skal han ødsle, og svarer:

Tekst: "Ved De maaske, hvad Eggene koster for Tiden?"

Billede: Mester gør Indvendinger. Naar man dog læser Desserten er der ingen Grund til at spare, mener han, men hans Ord opbidser Husholdersken, der smækker Kogebogen i. For at berolige hende siger Mester:

Tekst: "Der er nu ikke mange, der laver saa gode Dessertyer som De Frk. Fagerberg."

Billede: Fagerberg tager sit Strikketøj. Eva har allerede under Desserten vist Tegn til Søvnighed. Frk. Fagerberg gabes stærkt, Eva er ogsaa flere Gange ved det, men Mester dunker hende hver Gang i Ryggen for at forhindre det. Husholdersken siger:

Tekst: "Saa skal vi vel i Seng!"

Billede: Tanken generer Mester i høj Grad og han slaar det hen, han er slet ikke søvsnig. Eva heller ikke - vel? Fagerberg derimod vil i Seng, og der er altsaa ikke noget at gøre. Hun siger Godnat og genner de to hen mod Mesters Sovekammerdør. Mester bliver mere og mere pinligt berørt, og siger endelig i sin store Kval:

Tekst: "Hvor - hvor skal Drengen sove?"

Billede: Husholdersken forbavses over Spørgsmaalet og svarer ar-

rigt:

Tekst: "Inde hos Dem naturligvis!"

Billede: Tanken passer absolut ikke Mester. Han protesterer og siger i sin Forfjamskelse:

Tekst: "Kan han ikke ligge inde hos Dem?"

Billede: Husholdersken forarges over den umoralske Tanke, og Mesters Forvirring vokser. Husholdersken genner dem sammen ind i Soveværelset.

Billede: Soveværelset. Der staar en stor Seng, og en lille Tremmeseng. Frk. Fagerberg gaar hen og trækker Rullegardinet ned og tænder derpaa en Lysestump i en Flaske og siger:

Tekst: "Se nu at komme i Seng, om 5 Minutter henter jeg Lyset."

Billede: Husholdersken gaar. De to andre er betuttede ved Situationen. Først ler de genert til hinanden, derpaa overstadigt og saa bliver de atter brat alvorlige. Mester er først raadvild, men saa faar han en Ide. Han tager sit Lagen af Sengen, holder i de to Hjørner af det og skaber paa den Maade et Skærmbædt. Han giver Eva et gammelt Pyjamasset, holder Lagenet op og siger, hun skal klæde sig af bag ved det. Det gør hun, men Lyset i Flasken, der staar bag ved hende, laver Transparent, saadan at man aner hendes Afklædning, hvad der faar Mester til at vende Hovedet bort. Dog "kigger" han en enkelt Gang, men forarges paa sig selv. Straks efter er Eva færdig og kommer frem i Mesters alt for store Pyjamas. De morer sig begge over Synet, og nu er det Evas Tur til at holde Gardinet, og Mester gaar bag det. Han begynder at pille ved Bukserne - man ser det i Transparent - saa Publikum lige faar Tid til at sige: "skal vi nu ogsaa se den gamle Nisse klæde sig af," saa opdager han selv Fejlen, han er ved at begaa og flytter Lyset foran Lagnet, saa intet ses mere. Da han er færdig kommer han frem, og de morer sig over det gensidige Syn. Derpaa hører De Fagerberg komme

og farer hver i sin Seng. Fagerberg kommer, ser uvenligt paa dem og gaar med Lyset.

Billede: Nær. Eva stikker Hovedet ud mellem Sengens Tremmer og vinker sødt Godnat til Kummersen.

Billede: Nær. Kummersen vinker igen.

Billede: Husholdersken standser ved Døren og ser paa de to, der nu lader som om de sover. Saa gaar hun.

Tekst: Næste Dag var det Søndag, og Solen skinnede.

Billede: Eva vaagner. Ser efter om Kummersen er vaagen, hvad han ikke er. Samler sit Tøj og lister ud.

Billede: Eva udenfor Døren. Hun rækker og strækker sig og vinker livsglad til Solen. Hun hører et Dyr pibe og ser ned til en lille Kasse, hvor der ligger en Hund med en Hvalp.

Billede: Nær. Af Hunden og Hvalpen.

Billede: Eva tager henrykt Hvalpen op og kæler for den. Da Moderen bliver urolig for sit Barn, giver Eva den dens Hvalp tilbage.

Billede: Eva gaar hen til en Vandpost, hvor der ogsaa staar en Balje. Hun poster Vand i den. Hun vil vaske sig, men savner Sæbe.

Billede: Kummersen er nu ogsaa kommet op. Staar og strækker sig uden for Huset. Eva kommer. Siger glad Godmorgen til ham og beder om Sæbe.

Billede: Kummersen og Eva gaar hen til Husets Køkkenindgang, hvor der staar en Bøtte grøn Sæbe. Den tager de.

Billede: Ved Posten. Mester klasker godt med grøn Sæbe i Hovedet paa Eva, der ler og synes, det er morsomt.

Billede: Mester har nu taget hende under Arbejde. Hun er helt sæbet ind og Mester bearbejder hende, ligesom naar han giver Champoinbad.

Billede: Fagerberg viser sig nu i Husets Dør.

Billede: Fagerberg nærmer sig Stedet, hvor Vasken foregaar og ser med Undren Scenen.

Billede: Nær. Eva helt sæbet ind. Hun ler og blæser Sæbe ud af Munden.

Billede: Fagerberg undrer sig. Ryster paa Hovedet og siger:

Tekst: "En Dreng, der ogsaa vasker sig bag Ørene! Det har jeg aldrig hørt om før."

Billede: Fagerberg gaar nærmere. Kummersen slaar nu Eva en Spand Vand over Hovedet for at faa Sæben af. Fagerberg siger:

Tekst: "Jeg synes hellere I skulde se at bestille noget i Haven!"

Billede: Kummersen er straks enig med hende, men han henviser til, at Evas Haar er vaadt. Han gaar, men vender straks efter tilbage med en lille Blæsebælg, som han derpaa puster hendes Haar tørt med.

Billede: Haaret er nu tørt, og Mester tager en Rive og giver Eva en anden. De begynder at rive, men gaar hver sin Vej. Eva river omhyggeligt Snavs, Papir og Grene op i Bedene.

Billede: Under sit Rivearbejde er Eva naaet til et lille Bed med tidlige Gulerødder. Hun fristes af dem. Ser efter Mester. Trækker en Gulerod op og spiser den, derpaa sætter hun sig ved Beddet og trækker en Række Gulerødder op, som hun begynder at spise af. Pludselig ser hun Mester komme og i sin Forfjamskelse vil hun stikke Gulerødderne ned i Jorden igen, men stikker det grønne ned og lader Roden vende op.

Billede: Mester nærmer sig Bedet. Eva har rejst sig og river som en rasende. Mester kommer helt hen og faar Øje paa Bedet.

Billede: Nær. Bedet med de omvendte Gulerødder.

Billede: Halvnær. Mester staar og undrer sig over Synet. Han ifører sig sine Brillor og studerer det botaniske Fænomen. Han bøjer sig ned og tager en Gulerod op og konstaterer, at Toppen virkelig vokser ned af. Han siger til Eva:

Tekst: "Højst mærkeligt! De vokser med Toppen nedaf. Skulde jeg være kommet til at saa nogle af Frøene omvendt?"

Billede: Eva mener, at det er højst sandsynligt. Med Undren for-

lader Mester Bedet.

Billede: Fagerberg kommer nu ud af Huset med Kaffe paa en Bakke. Hun sætter Bakken paa et Havebord og kalder paa de to, der er i Færd med at rive. Næppe er Ordet Kaffe ude af hendes Mund, før de lynsnart smider Riverne og strømmer til, og sætter sig ved Bordet.

Billede: Halvnær. Fagerberg skænker Kaffen. Der ligger tre Stykker Sukker paa en Tallerken. Mester byder Eva Sukker. Hun tror de er til hende alle sammen og tager dem, men Fagerberg griber ind og tager de to Stykker fra hende. Hver har nu faaet sit Sukkerstykke, men Mester, der er lige ved at putte sit Sukker i sin Kaffe, lader som om han ikke bryder sig om sit Sukker, og da Eva ikke ser det, putter han sit Stykke i hendes Kop.

Fagerberg ser det med Harm. Eva vil nu smage paa sin Kaffe, men brænder sig rædsomt. Fagerberg tager hendes Kop og giver hende sin i Stedet, idet hun siger:

Tekst: "Tag min Kaffe, den er mindre varm".

Billede: Fagerberg sender Kummersen et Blik og kommer sit Stykke Sukker, som hun har gemt, i sin egen Kop, hvor alle tre Sukkerstykker jo nu befinder sig. Mester drikker slukøret sin Kaffe, Fagerberg skærer en tyk Humpel Rugbrød af til Mester og en endnu tykkere af til Eva. En tynd til sig selv. Der spises. Eva søger at gabe over sin Humpel, men kan daarligt.

Billede: Naboens Kone ses ved Stakittet. Hun har en Baby paa Armen og kalder paa Frk. Faberberg.

Billede: Fagerberg rejser sig ærgerlig fra Kaffebordet og gaar hen til Stakittet.

Billede: Halvnær. Nabokonen siger:

Tekst: "Kan De ikke have den lille, mens jeg løber et Ærinde?"

Billede: Tilfældet morer ikke Fagerberg, men hun faar Ungen udleveret og gaar hen med den til Kaffebordet.

Billede: Da Eva ser hende med Barnet, bliver hun ellevild og beder om hun maa laane Ungen. Eva glemmer nu helt i sin Glæde de andre. Hun visser den lille, leger med hende, og gaar helt op i det.

Billede: Nær. Kummersen sidder og glæder sig over Synet, men ser saa paa Fagerberg og bliver urolig.

Billede: Nær. Fagerbergs Ansigt. Man ser, at hendes Mistanke til Eva vokser, hun nikker som om hun nu aner Sammenhængen.

Billede: Kummersen, der aner, hvad Fagerberg aner, kniber Eva. Hun rækker henrykt Barnet imod ham. Pludselig forstaar hun, at hun har dummet sig og langer Ungen til Kummersen, der straks langer den vidre til Fagerberg.

Tekst: Paa samme Tid og ikke langt derfra fældedes en frygtelig Dødsdom.

Billede: Lærlingen Christian har samlet sine Kammerater, der ligeledes er Tilhængere af Bolschevismen og den røde Terror. Fem, seks Drengene sidder i Kreds om en Pakkasse, hvorpaa der er malet Dødningshoved. En Dreng sidder paa Kassen og har en høj Hat, hvori der er skaaret Huller til Øjne og Mund, trukket ned over Hovedet. I Haanden har han et Dødningsbeben. Christian staar som offentlig Anklager midt i Kredsen og holder en stor Tale og siger:

27 Tekst: "Han har taget det Arbejde op hos Mester, som jeg laa ned, hvad er Straffen for den Slags klassebevidste Kammerater?"

Billede: Alle vender højtideligt Tommelfingren nedad og siger i Kor:

Tekst: "Tæv og Død!"

Billede: Det hele er meget højtideligt. Dommeren affører sig sin høje Hat og hele Kompagniet drager af for at fange Eva.

Billede: Mester og Eva arbejder i Haven. Man ser Christian og de andre Drengene lægge sig paa Lur. De har Slangebøsser og andre Mordvaaben med. Husholdersken viser sig i Husets Dør

og kalder paa Mester, der gaar ind i Huset efter hende. Drengene sniger sig nu frem efter den intetanende Eva, der arbejder videre. Pludselig overfalder de hende. De slaar et Tørklæde om Munden paa hende, saa hun ikke kan raabe om Hjælp og slæber hende ud af Haven.

Billede: Domstedet. Dommeren tager Plads paa Kassen, de andre udenom. Eva slæbes ind i Kredsen og slippes. Christian staar frem og anklager hende, hun søger at forsvare sig. Dommeren tager den høje Hat paa og afsiger Dommen, medens alle rejser sig. Christian gør sig klar til at klø hende. Eva er yderst bange.

Billede: Nær. Christian rykker tæt ind paa Livet af Eva og skal til at slaa til, saa stammer hun:

Tekst: "Jamen ... jeg er jo en Pige!"

Billede: Almindelig Forbavselse. Christian lader Haanden synke, Dommeren trækker den høje Hat, der ingen Pul har, ned over Halsen og ser ovenud af den. De begynder derpaa sagkyndigt at syne Eva, særligt studerer de hendes Drengnakke og Christian siger:

Tekst: "Det kan enhver Dreng komme og sige nu til Dags!"

Billede: Hun vender sig nu om og smiler sødt til dem. De ser først strenge ud, saa begynder en af dem at smile igen, og derpaa en til, tilsidst gør de det alle. En af dem byder hende et Bolsche af et fedtet Kræmmerhus, en anden en Cigaret, en tredje Tyggegummi. Christian tager nu Ordet og siger:

Tekst: "Jeg foreslaar, at Dødsdommen ændres til, at hun skal være min Kæreste!"

Billede: Almindelig Protest fra de andres Side. Hvorfor skal hun netop være hans Kæreste? De trænger ind paa Eva, hun skal vælge, hvem hun synes bedst om. Valget er svært og hun siger:

Tekst: "Jeg kunde lide at vide hvem af Jer, der er den stærke-

ste?"

Billede: Et Øjeblik efter er alle Drengene i vildt Slagsmaal og ligger og klør hinanden i en stor Klump. Eva staar og nyder sin Sejr. Trækker paa Skuldren af de dumme Dreng og gaar sin Vej, medens de slaas videre.

Billede: En af Drengene, forfærdelig tilredt med Blod i Ansigtet, kommer hen til hende og siger:

Tekst: "Det var mig!"

Billede. Halvnaer. Eva ser paa ham og siger:

Tekst: "Naa det er det. Gaa du saa hjem og bliv vasket, min Dreng!"

Billede: Eva gaar hoverende, medens Drengen ser efter hende.

Billede: Udenfor Kolonihavens Laage. Mester er klar til at gaa paa Arbejde. Han har sine Barbergrejer i en lille Haandtaske. Eva kommer. Mester roder i sin Lomme efter en Tændstik for at tænde den Cigarstump, han har i Munden og haler pludselig den savnede 100 Kroneseddél op af Lommen, og siger henrykt.

Tekst: "Der er Hundredekronesedlen, jeg ikke kunde finde igaar. Den var kommet ind under Foret!" Nu gaar vi hen og betaler Huslejen!"

Billede: Han gemmer den glad igen, og de to vandrer af.

Billede: Udenfor et Hus. Barberen og Eva gaar op i Huset.

Billede: De to ringer paa paa anden Sal, og lukkes ind af en Pige.

Billede: Et Værelse. Den syge Vært sidder pakket ind i en Lænestol og lider. Ved Siden af ham staar en Pengekasse. Han sidder og tæller sine Sedler. Der er fem 100 Kronesedler. Pigen kommer ind og siger, at Barberen er der. Han gemmer straks sine Penge i Skrinet og stiller det til Side. Barberen og Eva ind. Værten bliver yderlig syg ved at se dem. De spørger deltagende til hans Befindende. Værten siger:

Tekst: "Jeg er saa syg, saa syg. Doktoren har lige været her, han sagde, jeg led af noget han kaldte Hypokondria".

Billede: Kummersen har stærk Medlidenhed med ham. Værten, der har Trækninger i alle Dele af Kroppen, siger:

Tekst: "Han skrev ogsaa noget op. "Aqua destillata" hedder det. Kan Deres Dreng ikke hente det for mig?"

Billede: Eva er straks villig, faar Recepten og Penge og gaar. Mester gør alt klar til at barbere den syge, der rejser sig fra sin Stol og med stort Besvær - og to Stokke - gaar ind i Soveværelset fulgt af Mester.

Billede: Eva ses gaa ud af Entredøren, som hun lader staa paa Klem.

Billede: Eva ses komme ud af Værtens Hus. I det samme kommer unge Berg. Han ser Eva og standser hende. Hun bliver forfærdet ved at se ham. Han siger:

Tekst: "Hvor skal du hen? Og hvad er det for en Dragt, du har paa?"

"Jeg skal hente Medicin til Deres syge Onkel!"

Billede: Berg forsøger atter Tilnærmelser, men hun viser ham af og gaar. Han truer atter af hende og gaar op i Huset.

Billede: Udenfor Entredøren. Unge Berg kommer og vil ringe paa, men opdager at Døren staar aaben. Han gaar derfor lige ind.

Billede: Værtens Stue, Berg kommer ind, hører fra Stuen ved Siden af, at Onklen og Kummersen er der inde. Opdager at Onklens Pengekasse staar fremme. Kigger i den af Nysgerrighed. Staar og leger med de 5 Hundredekronesedler, da han pludselig hører Eva komme, saa gemmer han sig bag et Møbel. Eva kommer bærende paa en Kømpeflaske med "Aqua destillata." Gaar over Scenen, banker paa og gaar ind til Barberen. Berg kommer frem, og faar en satanisk Ide.

Tekst: "Hvis der nu forsvandt 500 Kroner her fra Stuen, mon du og din Barber saa ikke vilde blive lidt mindre kæphøje?"

Billede: Ideen overmander ham. Han stjæler Pengene og lister ud af Stuen. Lidt efter kommer de tre. Værten er nu barbe-

ret. Han faar en Snaps Medicin, som Eva skænker op i en Opørserske af Kæmpeflasken. Værten synes straks, at det hjælper. Han siger:

Tekst: "Hør jeg glemte jo at faa Huslejen igaar. Har De den?"

Billede: Kummersen haler stolt sin Pengeseddel op af Lommen og svarer:

Tekst: "Ja, nu har jeg den, men i Gaar havde jeg den ikke."

Billede: Værten tager Sedlen og gaar til sit Pengeskrin for at tage Kvitteringen. Han lukker Skrinet op og ser til sin Rædsel at Pengene er borte.

Tekst: "Hvor er mine 500 Kroner?"

Billede: De iler alle til Skrinet. Ser og leder. Pludselig slaar Mistanken ned i Værten. Han ser paa Kummersen. Griber ham i Kraven og siger:

Tekst: "Det er naturligvis Dem, der har stjaalet Pengene, Kummersen."

Billede: Kummersen protesterer. Værten siger saa:

Tekst: "Saa er det ham der!"

Billede: Mester protesterer endnu kraftigere. Værten overfalder nu atter Kummersen og beskylder ham igen. Værten rusker i Mester, der siger:

Tekst: "Husk paa Deres Sygdom!"

Billede: Værten rusker ham igen og kræver sine Penge og svarer:

Tekst: "Tror De jeg er syg, naar det drejer sig om 500 Kroner?"

Billede: Han slipper Kummersen. Gaar hen og aabner et Vindue og raaber ud.

Billede: Paa Gaden. En Færdselsbetjent staar med sit "Stopsignal" ved en Overskæring. Han forlader Signalet, der staar paa Stop.

Billede: Mester foreholder fortvivlet Værten, at han ikke har taget Pengene, og siger:

Tekst: "Jeg har ikke taget Deres Penge!"

Billede: Betjenten kommer og spørger, hvad der er paa Færde. Alle

tre taler i Munden paa hinanden. Betjenten stopper dem ved at række Hænderne i Vejret og dirigerer dem i det følgende som om det var Færdsel, han ledede. Da han har faaet deres Ordstrøm stoppet, vinker han af Værten, der forklarer om Tyveriet. Pludselig viser han "Stop" - med Haanden - for ham og lader Mester forklare. Derpaa paa samme Maade Drengen, atter Værten og Mester. Han kan ikke hitte Rede i det og siger:

Tekst: "De maa alle følge med paa Stationen."

Billede: Mester er ulykkelig. Eva trøster ham. Betjenten tager Skrinet og leder de tre andres "Udkørsel" af Stuen med sine Signaler.

Billede: Paa Gaden. Optoget drager til Stationen.

Slut paa anden Akt.

T r e d i e A k t .

Billede: Optoget vandrer af Sted. Drengen Christian møder det. Standser Betjenten og spørger, hvad der er paa Færde. Betjenten er saa naadig at sige ham det. Christian protesterer kraftigt og siger:

Tekst: "Der er ingen af dem, der har stjaalet, at De ved det!"

Billede: Det glæder Kummersen at høre, men det kan naturligvis ikke hindre Begivenhederne i at gaa sin Gang. Christian bliver rasende og klør løs baade paa Værten og Betjenten, naturligvis med det Resultat, han ogsaa tages med til Stationen. Christian og Mester giver hinanden Haanden.

Billede: Fagerberg ses med en Kurv paa Armen forlade Kolonihaverne for at gøre Indkøb.

Billede: Fagerberg møder de andre og Betjenten. Hun standser dem og faar at vide, hvad der er paa Færde. Hun bliver forfærdet, men trøstes af Kummersen. De andre drager af, men Fagerberg bliver tilbage og man ser, hun faar en Ide!

Billede: Fagerberg lukker sig ind i Barberstuen.

Billede: I Barberstuen. Fagerberg finder Evas Pigetøj og gaar med det.

Billede: Overbetjent Madsen sidder ved sin Pult bag Skranken paa Politistationen og leger med en Pilsner og snor sit Overskæg. I Baggrunden af Scenen er der 4 "Skabe". En Betjent kommer ind med en elegant ung Mand i Kjole og hvidt. Han er meget fuld, og siger til Overbetjenten:

Tekst: "Hør Portier har De et Værelse?"

Billede: Overbetjenten gemmer sin Pilsner, nikker, peger paa et af "Skabene" og siger:

Tekst: "Ja vi har, men det er kun lille."

Billede: Betjenten aabner for det ene Skab. Den fulde ser derind og siger:

Tekst: "Er det med - hik - Bad?"

Billede: Overbetjenten benægter det og siger:

Tekst: "Nej ikke endnu, men det kommer nok engang!"

Billede: Den fulde sættes ind i Skabet. Betjentene morer sig over Tilfældet.

Billede: Udenfor Politistationen. Optoget ankommer og marcherer ind.

Billede: Vagtlokalet. Gadebetjenten kommer ind og lader Værten, Kummersen, Eva og Christian "køre frem" efter Tur. Overbetjenten spørger, hvad det er, og Betjenten svarer:

Tekst: "Den Herre beskylder den Herre for at have stjaalet 500 Kroner af dette her Skrin."

Billede: Alle forklarer i Munden paa hinanden. Overbetjenten tager sig til Hovedet, og Betjenten maa atter lede deres Udtalelser, som han gjorde før. Pludselig genkender Kummersen Overbetjenten og siger glad:

Tekst: "Men det er jo Overbetjent Madsen!"

Billede: Kummersen vil glad give Madsen Haanden, men han lader som om han ikke kender ham.

Tekst: "Jeg kender Dem ikke nu jeg er i Funktion."

Billede: Eva og Christian bedyrer Kummersens Uskyld og trænger ind paa Overbetjenten, hvem det hele nu bliver for meget. Han holder sig for Ørene, peger paa Skabene og siger:

Tekst: "Hver enkelt maa afhøres for sig. Sæt dem i Skabene!"

Billede: Kummersen protesterer, men han, Eva og Christian puttes i hver sit "Skab". Værten er i Hurlumhejen ved at blive puttet med ind, men redder sig dog fri i sidste Øjeblik. Overbetjenten sidder svedende tilbage og kan ikke hitte rede i Sagen. En Betjent kommer ind og meddeler, at der er en Dame derude.

Tekst: "Der er en Dame, der ønsker at give Oplysninger om den foreliggende Sag."

Billede: Overbetjenten siger. "Lad hende komme". Betjenten gaar og vender tilbage med Husbestyrerinden Frk. Fagerberg. Overbe-

tjenten vinker hende hen til Skranken, og Fagerberg siger:

Tekst: "Jeg kan skaffe Lys i Sagen, hvis jeg bare maa tale alene med Kummersen".

Billede: Overbetjenten overvejer om det kan tilstedes, men giver tilsidst sit Minde. En Betjent aabner for Kummersens Skab, og han kommer befriet ud, men da han ser, hvem det er, der vil tale med ham, vil han hellere ind i Skabet igen, men Betjenten forhindrer det. Værten og Overbetjenten fjærner sig. Fagerberg læser nu Kummersen Teksten og siger:

Tekst: "Saadan skal jeg altsaa gense Dem!"

"Ja. Jeg er heller ikke glad ved Gensynet!"

Billede: Synet overvælder nu Fagerberg, og hun giver sig til at tude. Kummersen trøster hende saa godt han kan, men sørger dog for, at hun under dette ikke bliver alt for kærlig. Endelig siger Fagerberg:

Tekst: "Jeg kan frelse Dem Kummersen."

Billede: Kummersen bliver lykkelig. Han takker hende varmt og voldsomt, men Fagerberg stopper hans overstrømmende Glæde ved at sige:

Tekst: "Hvis De vil gifte Dem med mig!"

Billede: Kummersen forfærdes ved Tanken, men vænner sig langsomt til den. Fagerberg siger:

Tekst: "Jeg ved ogsaa, hvem der har stjaalet de 500 Kroner. Det er den forklædte Tøs."

Billede: Kummersen protesterer. Det er Løgn, men Fagerberg bliver ved sit. Hun tager op af sin Taske 5 Hundredekronesedler og vifter Kummersen om Næsen med dem og siger:

Tekst: "Jeg fandt Pengene i hendes Pigetøj i Barberstuen. Hun har gemt dem der, da hun var nede efter Medicinen!"

Billede: Kummersen vil ikke tro hende, skælder hende ud og siger:

Tekst: "Hvis jeg nu gaar ind paa at gifte mig med Dem, vil De saa angive Pigen?"

Tekst: Fagerberg bekræfter det. Kummersen siger:

Tekst: "Og hvis jeg ikke gifter mig med Dem, angiver De hende saa ogsaa?"

Billede: Fagerberg bekræfter ogsaa det, og man ser nu, at Kummersen har taget en stor Beslutning. Han gaar hen til Døren, kalder paa Overbetjenten, der kommer ind med de andre Betjente og tager Plads bag Skranken. Kummersen samler alt sit Mod og siger højtideligt:

Tekst: "Det er mig, der har stjålet de 500 Kroner!"

Billede: Værten glæder sig, Overbetjenten ligeledes, men Fagerberg haler de 500 Kroner op af Tasken igen og siger:

Tekst: "Det er ikke sandt. Jeg har fundet de 500 Kroner i Tøsens Tøj!"

Billede: Kummersen bedyrer, at det er ham, der har gjort det.

Billede: Eva ses inde i Skabet lyttende til Kummersens Ord. Hun begynder som en rasende at banke paa Døren.

Billede: Alle hører Larmen fra Evas Skab, og Madsen giver Ordre til, at hun skal lukkes ud. Betjenten gør det. Eva gaar hen til Skranken og siger:

Tekst: "Det er mig, der har stjålet de 500 Kroner!"

Billede: Almindelig Bestyrtelse. Overbetjenten fremkalder, at Kummersen lige har tilstaaet. Kummersen bekræfter, at det er ham, og Eva, at det er hende!

Billede: Christian ses i sit Skab lyttende til Forhandlingerne udenfor. Han begynder ogsaa at dundre paa sin Dør og vil ud.

Billede: Overbetjenten ser mod Skabet, hvor Støjen kommer fra, og giver Ordre til, at Drengen skal lukkes ud. Han gaar højtideligt hen til Skranken, ser forelsket paa Eva og siger:

Tekst: "Det var mig, der tog Pengene!"

Billede: Atter almindelig Forvirring. Eva siger til Christian og han svarer:

Tekst: "Det er jo Løgn!"

"Nej, det er Kærlighed!"

Billede: Alle tre bedyrer nu, at det er dem, der har gjort det, indtil Madsen slaar i Skranken og siger:

Tekst: "I maa Fanden gale mig ikke staa her og tilstaa alle sammen!"

Billede: Han ser rasende paa dem alle, der stadig bedyrer deres Skyld. En Betjent kommer ind med Skrinet og et Fingeraftryk paa et Stykke Papir. Han lægger det foran Madsen og siger:

Tekst: "Her er det Fingeraftryk, der blev fundet paa Skrinet!"

Billede: Overbetjenten bliver glad og giver Ordre til, at der skal tages Fingeraftryk af de tre. Sværtepudden og Papirer hentes. Først tages Aftryk af Kummersen, der rasende smelder Fingrene ned paa Pudden og der paa paa Papiret. Overbetjenten sammenligner Aftrykkene og ryster paa Hovedet, det er ikke ham. Derpaa tages Evas og Christians, og det er heller ikke dem. Betjenten ryster paa Hovedet og siger:

Tekst: "Ingen af Fingeraftrykkene passer med det paa Skrinet."

Billede: De tre Mistænkte bliver glade og falder i hinandens ³⁷⁾Arme. Værten siger:

Tekst: "Men de 500 Kroner har jeg i alt Fald faaet tilbage."

Billede: Han vil stikke Pengene til sig, men Fagerberg protesterer og holder fast i Pengene og siger:

Tekst: "Tager De mine Penge?"

Billede: Alle vender sig nu mod hende. Overbetjenten overfuser hende og siger:

Tekst: "Har De afgivet falsk Forklaring?"

Billede: Fagerberg synker sammen. Græder og tilstaar. Overbetjenten truer hende med Skabet. Kummersen beder for hende, og Overbetjenten lader Naade gaa for Ret. Hun faar sine Penge igen. Kummersen samler sin Skare om sig og vil gaa, men Overbetjenten siger højtideligt til ham:

Tekst: "Glem ikke, at De stadig er mistænkt!"

Billede: Kummersens Glæde forvandles brat, og nedslaaet marcherer han af med Eva og Christian.

Tekst: Dag for Dag led Kummersen mere og mere ved at være mistænkt.

Billede: Kummersen ses i sin Butik. Han sidder med sin Mad foran sig. Han fører et Stykke med fint Paalæg op til Munden.

Billede: Nær. Et Glimt af Glæde gaar over hans Ansigt ved Synet af det fine Paalæg, men han bliver straks trist igen. Han begynder at spise, men stopper op. Der er ingen Glæde ved det. Han fører en Snaps til Munden og drikker den, men heller ikke det volder ham Glæde.

Billede: Eva - der nu er i sit Pigetøj - og Christian sidder og ser sorgfulde paa Mester. Christian sender Eva et opmuntrende Blik, og hun siger:

Tekst: "Mester husker nok, De lovede at lære mig at klippe."

Billede: Mester husker det, og der kommer atter en Smule Glæde i hans Ansigt. Han beder Christian hente en Kost, og denne gør det. Kosten, der er rund og har Børster omtrent som et Menneske med opstrøget Haar, anbringes i Barberstolen. Den faar en hvid Kappe paa, og ligner nu saa nogenlunde et Menneske. Kummersen rejser sig og gaar til Side. Christian lader som om der er en Herre, der skal klippes, gaar hen og siger til Mester:

Tekst: "Der er en Herre, der ønsker at blive klippet!"

Billede: Nu er Mester som forvandlet. Kun i Arbejdet faar han Fred. Han gaar elskværdig hen til Kunden. Konverserer Kosten og henter Saks og Kam, hvorpaa han giver sig til at klippe den som var den et Menneske. De to andre ser beundrende til. (Dette Nummer udarbejdes særskilt). Da han er færdig gaar Iveren af ham, og han siger:

Tekst: "Det var Fagerbergs nye Kost, hun bliver rasende!"

Billede: Han falder atter sammen i sin Sørgmodighed. Ser paa sit

Ur og beslutter at lukke for i Dag.

Tekst: "Vi lukker. Her kommer dog ingen og lader sig barbære før det er bevist, at jeg ikke er en Tyveknægt."

Billede: Med Sorg ser de to paa ham, og alle tre forlader triste Butiken.

Billede: De tre vandrer af Sted. Christian lister sin Arm ind under Evas.

Billede: De kommer til Kolonihaven. Kummersen standser og siger:

Tekst: "Nu skal I to, der er unge, gaa Jer en Tur i det gode Vejr, og ikke bryde Jer om mig gamle Mand."

Billede: Christian vil meget gerne, men Eva synes først ikke om Planen, men gaar dog med til den. Christian siger:

Tekst: "Jeg skal bare have mit fine Tøj paa, saa kommer jeg her og henter dig."

Billede: Christian løber sin Vej, de to andre gaar ind i Haven og ind i Huset.

Tekst: Christian havde ikke faaet nyt Søndagstøj, siden sin Konfirmation.

Billede: Christian venter ved Laagen iført sit Konfirmationstøj, der er alt for smaat. Han har stor Kasket, Ravrør osv.

Billede: Eva kommer ud af Huset. Hun er fikset en Smule op i Tøjet. Hun ser Hundehvalpen i Kassen og tager den med.

Billede: Ved Laagen. Christian hilser glad paa Eva. Hun forklarer, at Hunden skal med. Han byder hende Armen, og de vandrer af. Inde i Haven ses Kummersen sidde trist og tankefuld.

Billede: I Frederiksberg Alle. Parret kommer vandrende.

Billede: Halvnær. Eva, der har Hvalpen under Armen, opdager pludselig, at den har foretaget sig noget vaadt paa hende.

Billede: Nær. Hvalpen under Armen. En vaad Plet paa Kjolen under den.

Billede: Eva langer Hvalpen over til Christian, der tager den.

Billede: De gaar videre. Nu har han Hunden.

Billede: De standser ved en Kagekone. Han køber to Sukkerstænger.

Eva faar den ene, den anden stikker han i Lommen. Selv tænder han sig flot en fed Cigar med Mavebælte.

Billede: De gaar videre, suttende og rygende.

Billede: Halvnær. De sætter sig paa en Bænk. Cigaren generer ham øjensynligt. Da Eva ikke ser det, smider han Cigaren og tager Sukkerstangen i Stedet for den. Han sutter nu paa Stangen som om det var en Cigar, han røg paa. De gaar igen.

Billede: Pludselig opdager Christian, at Hvalpen har foretaget sig noget vaadt paa ham.

Billede: Nær. Hunden ses under Armen paa ham. Der er en vaad Plet under den.

Billede: Han vil give Eva Hunden, men hun vil ikke have den. De er ved at komme op at slaas om Dyret. Ingen af dem vil bære den. I Baggrunden ses en Mand, der handler med Balloner.

Billede: De gaar hen til Ballonmanden. Christian, der holder Hvalpen frem foran sig faar en Ide og køber en hel Del Balloner. Han faar et Stykke Pap hos Ballonmanden, binder det om Maven paa den lille Hund og binder Ballonerne fast i Hunden. Derpaa sættes der en Snor i Hunden og med Hunden svævende i Luften - baaret af Ballonerne - vandrer de videre.

Billede: Man ser dem gaa. Hunden svæver med.

Billede: Parret med Hunden gaar ind hos Josty og sætter sig ved et Bord. Tjeneren kommer og Christian bestiller Øl og Chokolade.

Billede: Tjeneren kommer med det forlangte + Kager. Hun drikker glad af Chokoladen, han smager paa Øllet, men man ser, at han hellere vilde have haft Chokolade. Eva spiser en Kage. Christian spiser ogsaa Kage til Øllet. Han er indladende mod hende, og hun er ogsaa nogenlunde venlig mod ham, men flytter dog bort, da han flytter nærmere. Han siger:

Tekst: "Nu har jeg givet Chokolade og Kager, saa kan du vel give et Kys?"

Billede: Hun siger leende nej, men han presser paa. Endelig giver hun efter, men siger:

Tekst: "Luk Øjnene, saa skal du faa et Kys".

Billede: Han lukker glad Øjnene. Hun tager Hunden, der stadig er i Ballonen og holder den hen til Christian. Hunden slikker ham, og han kysser lykkelig igen i den Tro, at det er Eva. Eva fjærner nu Hunden og holder sit Ansigt tæt hen til Christians. Han slaar lykkelig Øjnene op, og ser hende forelsket ind i Øjnene. Hun nikker kaadt til ham. Han kalder paa Opvarteren og betaler og de vandrer af med deres Hund.

Billede: De er atter ved Indgangen til Kolonihaven. Han vil kysse hende, men hun vil ikke. Saa faar de Øje paa Kummersen, der sidder paa samme Sted, hvor han sad, da de gik ud. De bliver begge triste. Christian siger:

Tekst: Vi maa gøre noget for at hjælpe ham.

Billede: Eva nikker. Christian siger Farvel til hende og gaar. Hun ind i Haven.

Billede: Hun nærmer sig Kummersen, men han vinker hende trist bort.

Billede: Hun afleverer Hvalpen til dens Mor og befrier den for Ballonen. Fagerberg kommer til og overfuser hende, fordi hun har været borte. Fagerberg har sit kære Strikketøj med - en lang Uldstrømpe - Eva binder, uden at Fagerberg ser det, Ballonerne fast i Strikketøjet og pludselig gaar Strikketøjet til Vejrs. Fagerberg raser, men Eva løber sin Vej. Fagerberg truer ad hende.

Billede: Eva kommer løbende hen til det Plankeværk, der skiller Kolonihaven fra en fornem Villas Have. Hun sætter sig. Opdager lidt efter, at der er et Hul i Plankeværket. Hun kigger ind.

Billede: Fotograferet gennem et Hul.

Det unge Par fra Langelinie ses sammen paa en Bænk
Haand i Haand.

Billede: Nær. Evas Ansigt. Hun tager Øjet bort fra Hullet og siger:

Tekst: "Der er de igen, men nu er de aabenbart paa Fingerflet-
ningsstadiet!"

Billede: Eva kigger igen ind af Hullet.

Billede: gennem Hullet.

Tanten kommer oppe fra Villaen og jager atter den unge
Mand bort. Pigen græder. Tanten viser den unge Mand ud
af Haven. Pigen bliver ene tilbage.

Billede: Halvnær. Eva foran Hullet. Hun harmes over det hun ser.

Billede: Eva tager en rask Beslutning og kravler over Plankeværket.

Billede: I Villahaven. Den unge Pige ser med Forbavselse Eva komme.
Hun genkender hende. Eva søger at opmuntre hende, men Pi-
gen er ulykkelig og siger:

Tekst: "Tante vil ikke give mig Lov til at gifte mig med Georg,
hvad skal vi dog gøre?"

Billede: Eva svarer med et Smil:

Tekst: "Jeg kendte to i samme Situation. De fik Tvillinger og saa
fik de straks Lov til at gifte sig."

Billede: Tanken forfærder den unge Pige og hun svarer:

Tekst: "Tante er saa streng. I Gaar viste hun Stuepigen bort,
fordi hun sagde, at det var Synd for Georg og mig."

Billede: Tanten kommer nu tilbage. Hun mønstrer Eva og spørger:

Tekst: "Hvem er De?"

Billede: Eva er et Øjeblik raadvild, men faar saa en Ide og svarer:

Tekst: "Jeg - jeg er den nye Stuepige".

Billede: Tanten ser paa hende, men tror paa det og viser derpaa Eva
op i Huset. Eva gaar og Tanten og den unge Pige følger ef-
ter.

Slut paa 3die Akt.

F j e r d e A k t .

Udenfor Villaens Terrasse. Den unge Pige sidder og syer overvaaget af Tanten.

Eva kommer ind, klædt i sort som Stupige og med stor hvid Kappe. Hun skyder et Thebord paa Hjul foran sig. Optræder meget fornemt og serverer.

Tanten siger:

Tekst: "Theen er vel ikke for varm?"

Billede: Eva stikker Fingeren ned i Thepotten og prøver, hvorpaa hun svarer:

Tekst: "Nej, den er ikke".

Billede: Eva kommer et Stykke Sukker i en Kop med en Sukkertang, og rækker Tanten Koppen paa en Bakke. Tanten har rejst sig og gør en uvilkaarlig Bevægelse, der for Eva ser ud som om hun vilde slaa. Eva gør derfor lynsnart sin Knæbøjning med Bakke og Kop og dukker atter op. Tanten ser forbavset til og gaar derpaa ind i Huset.

Eva søger nu at sætte Mod i den unge Pige og siger:

Tekst: "Nu maa du vise lidt Oprørsaad og sige, at du vil have din Georg, ellers kan jeg ikke hjælpe dig".

Billede: Pigebarnet er ikke glad ved Tanken, men Eva lærer hende at trampe i Gulvet, slaa i Bordet og le haanligt. Den anden har svært ved at gøre det efter. Tanten kommer tilbage, og Eva opmuntrer nu sin Lærling til at tage fat, men under Tantens strenge Blik bliver det hele ikke til ret meget. Eva staar bag ved Tanten og viser den anden, hvordan hun skal gøre, Den unge Pige faar samlet lidt Mod og siger:

Tekst: "Jeg vil altsaa have Georg --- meget gerne da ... hvis du ikke har noget imod det!"

Billede: Pigebarnet er lammet over sin egen Frækhed. Hun søger at

le haanligt, men det mislykkes. Hun søger at stampe i Gulvet, det bliver heller ikke til meget, men da hun vil slaa i Bordet - med flad Haand - smækker Eva en Bog i Bordet, saa det giver et højt Smæld (høres i Orkestret). Tanten farer op og viser Pigebarnet bort. Hun gaar ned i Haven. Hun gaar grædende. Tanten er oprørt og taler med Eva om Tilfældet. Eva siger:

Tekst: "Det er en af de mest viljestærke unge Piger, jeg har kendt!"

Billede: Tanten foruroliges ved at høre det. Tanten gaar urolig ind i Villæen. Da hun er gaaet, vinker Eva af den unge Pige, der kommer. Eva roser hendes Mod, men den anden er forfærdet over sin egen Dristighed. Eva siger:

Tekst: "Det var udmærket. Hun skal have mere af samme Slags. Hvorfor har du ikke kort Haar som andre Mennesker?"

Billede: Den unge Pige svarer:

Tekst: "Tante har forbudt mig det".

Billede: Eva svarer:

Tekst: "Saa skal det af. Det er noget, jeg forstaar mig paa!"

Billede: Pigebarnet forfærdes ved Tanken, men der hjælper ingen kære Mor. Eva tager en Saks fra Tantens Sykurv og placerer den unge Pige paa en Stol. Derpaa giver hun hende Dugen fra Thebordet om Skuldrene som en hvid Kappe og siger:

Tekst: "Det skal blive gjort efter alle Kostens Regler!"

Billede: Eva udnytter nu, hvad hun har lært af Kummersen, og klipper den unge Pige. Det hele former sig som en Parodi paa Klipningen af Kosten.

Da det er færdigt, er Pigebarnet ulykkeligt, men Eva hævder, at det klæder hende glimrende. Eva samler det afklippede Haar og jager Pigen ned i Haven. Tanten kommer og gaar urolig op og ned af Terrassen.

Eva siger:

Tekst: "Jeg forstaar godt, De er urolig for Deres Broderdatter, hun er i Øjeblikket i Stand til at gøre, hvad det skal være!"

Billede: Eva vinker hemmeligt til Pigen i Haven, at hun skal komme. Hun kommer op paa Terrassen og Tanten synker lammet ned i en Stol, da hun ser hun er kortklippet. Tanten siger:

Tekst: "Har du klippet dit Haar kort?"

Billede: Pigebarnet vil svare, men Eva svarer for hende:

Tekst: "Ja. Hun siger, at Georg synes bedre om det saadan!"

Billede: Tanten løfter Hænderne mod Himlen i Rædsel, og Eva benytter det Øjeblik til at faa Pigebarnet lodset ind i Stuen. Tanten sidder besvimet, og da Eva opdager det, slaar hun hende Vandet fra et Blomsterglas, der staar paa Bordet, i Ansigtet, hvorpaa Damen brat kommer sig, farer op, tørrer Vandet af sig og siger:

Tekst: "Min Broderdatter maa være blevet gal, hent straks en Læge!"

Billede: Eva er lidt betænkelig ved den Vending, Sagen nu tager og gør Modforestillinger, men Tanten byder hende straks at hente en Læge. Tanten gaar ind i Huset. Eva staar raadvild et Øjeblik men faar saa en lys Idé og løber ud i Haven.

Billede: Eva ses sætte over Plankeværket.

Billede: Eva hopper ned i Kolonihaven.

Billede: I Haven. Kummersen sidder som før trist med Haanden under Kinden. Eva gaar hen og rusker i ham og siger:

Tekst: "De maa være med til at skabe to Menneskers Lykke!"

Billede: Kummersen ryster paa Hovedet, men Eva haler i ham og faar ham med.

Billede: Ved Plankeværket. Eva viser ham, hvorledes han skal kravle over. De gør det.

Billede: Den anden Side af Plankeværket. De kommer ned.

Billede: Foran Terrassen. Eva forklarer Kummersen en hel Masse, han ryster paa Hovedet og vil ikke. Pludselig slaar hans Stemning om, han faar Lyst til Eventyret og siger:

Tekst: "Og dog - "

Billede: Eva klapper i Hænderne. Han tager alle tre Par Brillers paa og siger:

Tekst: "Ligner jeg nu ikke en rigtig Doktor?"

Billede: Eva synes det, klapper i Hænderne og sammen gaar de op paa Terrassen. Eva gaar ind i Huset efter Tanten og vender straks efter tilbage med hende. Kummersen bukker for hende.

Billede, halvnr: Kummersen tager hendes Haand og føler hendes Puls og siger:

Tekst: "De har Ret, De er gal!"

Billede: Tanten protesterer og siger, at det ikke er hende, der fejler noget, men sender Eva ind efter Broderdatteren. Eva kommer tilbage med hende, og Kummersen undersøger hende og ser meget betænkelig ud. Han ser hende i Halsen ved Hjælp af en Ske, hører paa hendes Bryst, - hvad han godt kan lide - og sender hende saa bort og siger til Tanten:

Tekst: "Hun er tosset. Hun tænker kun paa Giftermaal!"

Billede: Tanten protesterer, men Kummersen argumenterer videre. Tanten beder ham tage Plads og faa en Kop The, hvad han gør; da han ser, at her er Sukker nok, tager han seks Stykker. Han siger:

Tekst: "Hvem kan vide, om hun ikke allerede er gift?"

Billede: Tanten afviser Tanken. Kummersen fortsætter og siger:

Tekst: "Det er saa almindeligt. Jeg kender en ung Pige, hvis Forældre ikke anede, at hun var gift, før hun blev skilt!"

Billede: Tanten forfærdes mere og mere. Kummersen fortsætter, mens Eva opmuntrer ham fra Døren, hvor hun lytter.

Tekst: "Er De sikker paa, Deres Broderdatter er hjemme om Nætterne?"

Billede: Tanten forarges, det er hun ganske sikker paa; hun kalder paa Eva, der kommer og faar Ordre til at hente Broderdatteren.

Billede: Et Vindue i et Hjørne af en Stue i Villaen. Den unge Pige sidder og græder. Eva kommer og trøster hende og siger:

Tekst: "Vær nu bare modig en eneste Gang til, saa er det hele i Orden".

Billede: Nu er det blevet Pigebarnet for meget. Hun bebrejder i haarde Ord Eva, at hun har faaet hende til at være ulydig mod Tanten og siger:

Tekst: "Jeg angrer dybt, at jeg har sat mig op imod Tante, og nu vil jeg kun sige Sandheden".

Billede: Eva foreholder hende, at saa er alt tabt, men den unge Pige holder fast ved sit. Eva staar modfalden, men saa faar hun en Idé og siger:

Tekst: "Du kan ikke være bekendt at vise dig med de Sko, lad mig hente dig et Par, der ikke er snavsede".

Billede, nær: Skoene ses. De er meget snavsede af Havens Pløre.

Billede: Den unge Pige tager sine Sko af. Eva gaar med dem. Straks efter kommer hun tilbage med et Par andre, som den unge Pige tager paa. Saa gaar de sammen.

Billede: Ude paa Terrassen. Broderdatteren kommer. Tanten samler sig og spørger hende:

Tekst: "Hvor var du i Nat?"

Billede: Eva søger at sætte Mod i Pigebarnet, men det lykkes ikke, og hun svarer:

Tekst: "Naturligvis herhjemme, Tante".

Billede: Eva gør Tegn til Kummersen, at der er noget med Skoene. Han forstaar det ikke, men siger dog:

Tekst: "Maa jeg se Deres Sko, Frøken?"

Billede: Forundret tager hun Skoen af. Kummersen sidder med den og aner ikke, hvad han skal gøre, men Eva gør Tegn til

ham, at han skal vende den om. Kummersen gør det, ser noget og forstaar pludseligt. Han beder nu om den anden/Sko og faar den. Derpaa beder han den unge Dame fjerne sig, hvad hun gør hovedrystende.

Tanten spørger nu, hvad alt dette skal betyde.

Billede, halvnær: Kummersen sidder med Skoene. Pludselig vender han dem om og viser Tanten Saalerne.

Billede, nær. Skosaalerne ses. Der staar med Kridt malet Tallet 13 paa hver af dem.

Billede, halvnær: Tanten forstaar ikke noget, men spørger, hvad det skal betyde. Kummersen siger:

Tekst: "Hotelværelse No. 13!!"

Billede: Tanten synker lammet om i Stolen. Ser forfærdet paa Kummersen.

Billede, nær: Tantens forfærdede Ansigt. Hun ser spørgende paa Kummersen.

Billede, nær: Kummersens Ansigt. Han nikker og siger:

Tekst: "Tror De nu ikke, det var bedst at faa fat i den unge Mand?"

Billede: Tanten nikker opgivende og kalder Eva til. Hun giver hende Ordre til at hente den unge Mand, og Eva spæner ned af Trappen som en vanvittig.

Billede: Ved Rækværket ind til Nabovillaen.

Eva kommer løbende og giver sig til at raabe Georg af sine Lungers fulde Kraft.

Billede: Georg sidder sørgmodig i den anden Have. Han hører nogen kalde. Rejser sig og gaar derhen.

Billede: Ved Gærdet. Eva forklarer ham det hele. Han bliver glad og springer over til hende. Idet han naar Jorden, sørger Eva for, at han falder saa lang han er og med Benene i Vejret.

Billede, halvnær: Han ligger ned og gør Løjer med det. Eva haler ham i Benene og skriver med et Stykke Kridt Tallet

13 paa begge Skosaaler. Derpaa hjælper hun ham op.

Billede: De gaar op mod Terrassen.

Billede: Paa Terrassen.

Den unge Mand og Eva kommer. Tanten farer op imod ham og siger:

Tekst: "Maa jeg se Deres Skosaaler?"

Billede: Den unge Mand bliver meget forbavset. Tanten gentager sine Ord end mere rasende. Endelig løfter han det ene Ben.

Billede, nær: Man ser hans Skosaal. Der staar "13" skrevet paa den.

Billede: Tanten vil se den anden Fod, og han viser den.

Billede, nær: Der staar ogsaa "13".

Billede: Tanten falder om i Armene paa Kummersen, men da Eva er klar med Vandglasset igen, sunder Tanten sig straks og skælder den unge Mand Bælgen fuld.

Broderdatteren kommer nu ud paa Terrassen, og Tanten siger:

Tekst: "Du gifter dig med ham allerede i Morgen".

Billede: De unge forstaar ikke et Munk, men følger Trang til at falde i hinandens Arme, og Eva opfordrer dem stærkt til det. Endelig gør de det med stor Varme.

Billede, halvnær: Kummersen staar med Tanten og ser paa det og siger:

Tekst: "Ingen kan nu til Dags holde to elskende fra hinanden. De ryger sammen som to Lillebiler!"

Billede: De unge vil takke Tanten, men hun viser dem rasende af, og de gaar ned i Haven. Tanten tager nu sin Taske frem, tager Penge op og vil betale Doktoren, men han siger nej og vil intet have, men saa griber Eva ind og siger:

Tekst: "Jo Tak, det bliver lige 500 Kroner!"

Billede: Tanten synes jo nok, det er lidt meget, men betaler. Der tages Afsked og de to gaar ned af Terrassen.

Billede: Ved Plankeværket staar de elskende og takker, samt Eva og Kummersen, der derpaa springer over Plankeværket.

Billede: Paa den anden Side Plankeværket. Kummersen straalere over hele Hovedet ved Tanken om det, de har lavet, men nu, da han er paa hjemlig Grund, skifter hans Sind. Han bliver atter trist og siger:

Tekst: "Og dog - jeg er jo stadig en mistænkt Mand".

Billede: Eva vil trøste ham, men det lykkes ikke. De gaar bort sammen.

Billede: Kummersen og Eva gaar frem i Haven. Han gaar over til Gærdet, hvor Overbetjenten staar og ryger sin Pibe. Kummersen siger:

Tekst: "De maa finde Tyven, jeg holder ikke dette her ud!"

Billede: Overbetjenten beroliger ham saa godt han kan og tager Papiret med Fingeraftrykket fra Skrinet frem og viser ham det, idet han siger:

Tekst: "Jeg gør, hvad jeg kan. Selv naar jeg har fri, har jeg Fingeraftrykket fra Pengeskabet hos mig".

Billede: Kummersen ryster paa Hovedet og gaar fra ham. Overbetjenten ser medlidende efter ham.

Tekst: Unge Berg havde imidlertid udtænkt en ny Plan til at faa Eva i sin Magt.

Billede: Man ser den unge Mand gaa ind i Huset, hvor Evas Plejemoder bor.

Billede: Han ringer paa Entredøren. Plejemoderen lukker op. Han gaar ind.

Billede: I hendes Stue. Unge Berg forklarer hende sin Plan, som hun finder glimrende. Hun faar atter Penge.

Billede: De to ses forlade Huset sammen.

Billede: De to gaar ind paa Politistationen.

Billede: De to sidder foran en anden Overbetjent. Plejemoderen forklarer og bruger flittigt sit Lommetørklæde og siger:

Tekst: "De maa skaffe mig min elskede lille Pige tilbage, hvad

kan der ikke hende hende i det fremmede?"

Billede: Plejemoderens Sorg er nu næsten ikke til at stille. Baade Betjenten og Berg forsøger, saa godt de kan. Overbetjenten siger:

Tekst: "Jeg skal sørge for, at De faar hende tilbage".

Billede: Han ringer paa en menig Betjent, der kommer, og giver ham Ordre til at gaa med Berg og Plejemoderen. Moderen forlader Lokalet under Udfoldelse af megen Sorg og Taksigelser.

Billede: Udenfor Kolonihaven. De tre fra forrige Billede kommer.

Billede: Kummersen staar og maler sit Plankeværk. Han ser de tre komme. Berg peger paa Kummersen, og de gaar hen til ham.

Billede: Stedmoderen gaar med Voldsomhed løs paa Kummersen og siger:

Tekst: "Saa det er Dem, der stjæler unge Piger!"

Billede: Han forsvarer sig saa godt han kan mod Furien, og holder Penslen foran hendes Ansigt for at væрге sig.

Billede: Eva viser sig i Husets Dør, ser hvem der er kommen. Ud-støder et Skrig af Forfærdelse og løber hen og gemmer sig hos Kummersen, klamrer sig til ham, og beder ham beskytte sig. Stedmoderen viser Betjenten, at det er Pigebarnet, det drejer sig om, og han tager nu Affære og gør Kummersen Forestillinger om, at han bliver nødt til at udlevere Pigebarnet til Familien. Eva skælver af Angst og klynger sig til Mester. Mester selv er tvivlraadig og siger til sidst:

Tekst: "Mod Loven kan jeg jo ikke beholde dig ..."

Billede, nær: Evas fortvivlede og bedende Ansigt ses.

Billede, nær: Mesters Ansigt ses. Hans Stemning er ved at skifte.

Billede, nær: Atter Evas Hoved.

Billede, nær: Atter Mesters, han siger:

Tekst: "Og dog. - Fanden filtrere mig, jeg udleverer hende ikke!"

Billede: Han stiller sig i Positur mellem Eva og Betjenten. Eva jubler. Betjenten bliver vred, men kvier sig alligevel

ved at bruge Magt. Nu kommer Berg i Forgrunden og gaar løs paa Mester, der retirerer op mod det nymalede Plankeværk. Berg, der ikke aner, at Plankeværket er malet, lægger højre Haand paa det og faar Maling paa Haanden. Han og Mester mundhugges paa det kraftigste, og pludselig stikker Berg ham en Lussing. Den mørke Maling fra Plankeværket bliver siddende paa Kinden, hvor de fem Fingre ses. Mester tager sig nu sammen og farer løs paa Berg med et Haveinstrument. Berg flygter over til det andet Plankeværk, springer over det og lige ned i Armene paa Overbetjenten, der sidder og drikker Kaffe med sin Kone. Mester springer bag efter, Eva ogsaa. Hun har bevæbnet sig med en Rive, som hun truer med. Overbetjenten bliver vred og skælder Berg ud; pludselig faar han Øje paa de fem Fingre, der sidder paa Kummersens Kind og siger:

Tekst: "Men Menneske dog. Der har vi jo Fingeraftrykket, vi leder efter!"

Billede: Overbetjenten haler sit Papir med Fingeraftrykket op af Lommen og sammenligner det med Lussingen. Han spørger Mester, hvor det er kommet fra, og Mester peger paa unge Berg. Overbetjenten vender sig mod denne, lægger Haanden paa hans Skulder og siger:

Tekst: "Det er Dem, der har stjaalet de 500 Kr."

Billede: Berg falder sammen og tilstaar, at det er ham. Overbetjenten lykønsker Kummersen, Eva ligeledes.

Billede: Alle gaar nu - gennem en Laage - ind i Kummersens Have. Overbetjenten overgiver Berg til den anden Betjent, der gør Honnør for sin Overordnede. Plejemoderen vil først protestere, men forstaar at Situationen har forandret sig. Overbetjenten skælder hende ud, peger at hun skal forsvinde og siger:

Tekst: "Forsøg aldrig oftere at faa fat i Pigebarnet, De modby-

delige gamle Hungasse!"

Billede: Plejemoderen forsvinder skyndsomst. Berg føres ud af Betjenten. Alle lykønsker Mester, hans Ansigt straalere og han siger:

Tekst: "Nu er jeg helt lykkelig!"

Billede: Frk. Fagerberg kommer tilsyne i Husdøren.

Billede, nær: Mester ser hende og falder straks ned i Humøret og siger:

Tekst: "Og dog - !"

Billede: Mester er nu nedfalden, men Eva tager sig sammen og siger til ham:

Tekst: "Husholdersker kan siges op!"

Billede: Tanken slaar Mester ved sin Rigtighed, han bliver glad og gaar rask og besluttet mod Fagerberg i Døren.

Billede, nær: Fagerbergs Hoved. Hun ser bestemt og truende ud.

Billede: Kummersen er nu lige ved Fagerberg, saa mister han Modet, vender om og gaar atter tilbage til Eva.

Billede, nær: Mester og Eva. Mester er nu modløs og siger:

Tekst: "Nej, de kan ikke".

Billede: Eva søger at opmuntre ham, og det lykkes ogsaa. Han faar atter Mod og gaar igen løs paa Fagerberg.

Billede, nær: Fagerbergs truende Ansigt som før.

Billede: Kummersen gaar atter løs paa hende og mister Modet, jo nærmere han kommer. Han er lige ved at vende om.

Billede, nær: Man ser Kummersen i det Øjeblik han er ved at vende om, saa faar han en Idé: Han lukker Øjnene og gaar nu modig frem igen.

Billede: Han gaar de sidste Skridt mod hende med lukkede Øjne.

Billede, nær: Kummersen og Fagerberg ses. Han med lukkede Øjne. Han siger:

Tekst: "De har Deres Opsigelse, Frk. Fagerberg!"

Billede, nær: De to ses. Hun stirrer rasende paa ham, men han kniber Øjnene sammen. Han aabner dem et Øjeblik, men

lukker dem straks igen. Hun siger:

Tekst: "Saa har jeg maaske ogsaa den Løn, De skylder mig?"

Billede: Replikken gør noget Indtryk, men han svarer:

Tekst: "Nej, De kan ikke have alting".

Billede: Mester vender hende Ryggen og skynder sig hen til Eva.

Billede: Mester praler overfor Eva af sit Mod. Eva giver ham et Kys. Mester bliver meget genert. Tørrer sig omhyggeligt og viser alt den Slags fra sig. Christian kommer nu til.

Billede: Fagerberg vandrer ud af Huset med sit Kluns, sin Kanarie-fugl i Bur o.s.v. Eva og Christian vinker glade Farvel.

Billede: De tre staar glade tilbage. Christian lister sin Arm ind under Evas. Hun opdager det og skubber den ud igen. Mester ser det og lægger hans Arm paa Plads igen. Hun vil ikke, men Mester nikker, at hun skal og siger:

Tekst: "Forlov du dig hellere med Christian. Han holder af dig, og du kan ikke blive ved med at staa ene i Verden".

Billede: Eva protesterer først. Græder lidt ved Mesters Bryst, men lader saa Christian tage hendes Haand. Hun siger:

Tekst: "Der er ikke noget Sjov ved at være forlovet".

Billede, nær: Christian kysser hende i Nakken. Hun bryder sig ikke om det. Han gør det igen. Man ser, at hun er ved at synes om det. Da han vil kysse hende tredje Gang, vender hun sig om og kysser ham glad paa Munden og siger:

Tekst: "Det kan godt være, man vænner sig til det!"

Billede, nær: Mester ser med Glæde, at det sker. Saa slaar hans Stemning lidt over, han mindes det Kys, han selv fik og siger halvt vemodigt:

Tekst: "Og dog - !"

S L U T.

20 Expt

Reihe	Personen		Personen
1 x	9	—	9
2 x	23	+	9
2 x	40	—	26
3 x	59	—	19
4 x	80	—	11
7	122	—	6 unq.
9 x	166	—	2
15 x	226	—	2
26 x	299	—	9
28 x	474		
29 x	474	—	5
30 x	490 a	—	11

Die sogenannte Barber

33 Meter
Reklamefilm

Reu soigneur Barbes.

Ramme	1-	50'
"	2-	58 ⁶
"	3-	60 ²
"	4-	57 ²
"	5-	60 ⁸
		<hr/>
		286 ⁹

Ramme	6-	58 ²
"	7-	60 ⁰
"	8-	53 ³
"	9-	54 ⁵
"	10-	58 ⁷
		<hr/>
		284 ⁷

Ramme	11-	54 ²
"	12-	40 ⁵
"	16-	58 ²
"	17-	59 ⁹
"	18-	60 ⁷
		<hr/>
		273 ⁵

Ramme	19-	59 ²
"	20-	56 ⁶
"	21-	58 ²
"	22-	58 ¹
"	23-	57 ⁹
		<hr/>
		290 ⁰

Ramme	24-	57 ⁷
"	25-	59 ⁴
"	26-	58 ⁴
"	27-	59 ³
"	28-	57
		<hr/>
		292 ⁸ (2927)

Ramme	29-	59 ²
"	30-	60
"	31-	57 ⁵
"	32-	22 ⁴
		<hr/>
		199 ¹ (1997)

Ramme	13-	58 ⁵
"	15-	40 ⁴
		<hr/>
		989

Ramme	14-	89
		<hr/>
		89

286
 284
 273
 290
 291
 299
 298
 293
 171
 171
 173
 174

Revolutions by flight:

Ramme	1 -	60.	Ramme.	6 -	60.
"	2 -	60.	"	8 -	60.
"	3 -	60.	"	9 -	59
"	4 -	20.	"	10 -	60.
"	5 -	55	"	12 -	60.
		<u>255</u>			<u>299</u>
		(2575)			(302)

Ramme	14 -	40.
"	15 -	59.
"	16 -	58.
"	18 -	29.
"	19 -	28.
		<u>214</u>
		(217)

Ramme	20 -	30.
"	21 -	60.
"	22 -	30.
"	23 -	20.
		<u>140</u>
		(1416)

Ramme	7 -	26.
"	11 -	27.
"	13 -	30.
"	13a -	32.
"	17 -	27.
		<u>143</u>
		(144)

2575
302.
140.
217.
144
<u>10605</u>

blaa.

Pen sargamukri Barber.

1-1	1-14		L Amb.
2-2	15-40		L Amb.
3-3	41-69		L Amb.
4-4	70-97	(90 udgaaer)	L Amb.
5-5	98-112		L Amb.
6-6	113-133	II 115.	L Amb.
7-7	134-148		L Amb.
8-8	149-164		L Amb.
9-9	165-173		L Amb.
10-10	174-191	III 188.	L Amb.
11-11	192-202		L Amb.
12-12	203-211.		L Amb.
13-13	212-214. 15216 17218-224		Amb.
14-14	215 16217 19232 - 20a 233a.		Blaa.
15-18	225-231 20233.		Amb.
16-21	234-251		L Amb.
17-22	252-273.		L Amb.
18-23	274-290		L Amb.
19-24	291-305.		L Amb.
20-25	306-320		L Amb.
21-26	321-343	V 324.	L Amb.
22-27	344-371		L Amb.
23-28	372-388.		L Amb.
24-29	389-406		L Amb.
25-30	407-420.		L Amb.
26-31	421-435	VI 432.	L Amb.
27-32	436-449		L Amb.
28-33	450-469		L Amb.
29-34	470-479.		L Amb.
30-35	480-496	49a.a.	L Amb.
31-36	497-504		L Amb.
32-37	505-509		L Amb.